

Odmevi iz naše doline

2026/2026

Šolsko glasilo učencev
OŠ dr. Ivana Prijatelja Sodražica

ODMEVI IZ NAŠE ŠOLE: Glasilo učencev Osnovne šole dr. Ivana Prijatelja Sodražica

IZDAJA: OŠ dr. Ivana Prijatelja Sodražica

OBLIKOVANJE: Urška Rober Milavec

LEKTORIRANJE: Lucija Petelinšek

LITERARNI IN LIKOVNI PRISPEVKI: učenci Osnovne šole dr. Ivana Prijatelja Sodražica

MENTORJI LITERARNIH IN LIKOVNIH IZDELKOV NA RAZREDNI STOPNJI: Teja Pintar, Melanija Arko, Tanja Kastelic, Milena Bracovič, Katarina Žagar, Mojca Šilc, Angelca Pucelj, Suzana Lah, Mojca Zaviršek, Anja Andolšek, Slavka Tanko

MENTORJI LITERARNIH IN LIKOVNIH IZDELKOV NA PREDMETNI STOPNJI: Ina Oblak, Lucija Petelinšek, Anja Klavs Voštić, Urška Rober Milavec

ŠOLSKO LETO: 2025/2026

TISK:

SLIKA NA NASLOVNICI: Lara Fajdiga, 8. a

*»Bolj ko veste, kdo ste in kaj si želite,
manj boste pustili, da vas stvari vržejo iz tira.«
(S. Perkins)*

Spoštovani!

Junij je tu. Zaključujemo še eno šolsko leto, ki je bilo prežeto z veliko radovednosti, ustvarjalnosti, prizadevnosti, novih priložnosti, lepih doživetij in znanja. Vsi zaposleni na šoli smo se trudili, da smo vsakemu učencu ponudili veliko novega znanja, doživetij, izkušenj in spoznanj. Pri pouku in ostalih dejavnostih smo učencem pomagali odkrivati majhne skrivnosti velikega sveta, znanje in vrednote. Upam, da smo vsakemu znali ponuditi tudi oporo in roko, ko jo je potreboval. Trudili smo se po naših najboljših močeh, da bo vsak učenec dobil dobre temelje znanja, na katerih bo gradili svoje življenje in varno prihodnost.

Ob koncu šolskega leta se še enkrat spominjamo prehojene poti od septembra do junija. S svojo udeležbo na šolskih, regijskih in državnih tekmovanjih iz športa in znanja na različnih področjih, kjer so učenke in učenci dosegali odlične rezultate, so poskrbeli, da je bilo dobro ime naše šole prepoznavno tudi drugod. Učenci so s svojo ustvarjalnostjo na različnih umetniških področjih dokazali, da poznajo svoje talente in jih tudi razvijajo. S sodelovanjem na številnih šolskih in občinskih prireditvah je ustvarjalnost vsakega učenca lahko ponovno zaživela. Poleg pouka smo v šoli nemalo časa posvetili tudi učenju iskrenih besed, učenju strpnosti, razumevanja, ljubezni drug do drugega, spoštovanja sebe in drugih.

Tudi starši učencev ste veliko pripomogli k uspešnemu delu in soustvarjanju življenjskega utripa šole. Nekateri ste se aktivno vključili v dejavnosti šole, cenili pa smo tudi prizadevnost mnogih, ki so bili pripravljeni sodelovati in pomagati na najrazličnejše načine.

Možnost obiskovati šolo in pridobivati znanje je nekaj, česar nikoli ne smemo jemati za samoumevno. Znanje je dragocena popotnica za življenje, ki se ne porabi, ampak se z delom, radovednostjo in vztrajnostjo le množi. Vsak nov dan vam je dal priložnost, da ste odkrivali nekaj novega o svetu, drugih ljudeh in—kar je najpomembnejše—o samih sebi.

Velika moč tako učiteljev kot staršev je v zgledu, ki ga dajemo otrokom. Naj bo tako tudi v počitniških dneh. Napolnite vsak dan z novimi spoznanji in lepimi trenutki. In ne pozabite na srčnost. Naj vas navdušenje nad življenjem spremlja še naprej na vsakem koraku.

Majda Kovačič Cimperman, ravnateljica

OBISKAL NAS JE DARKO ĐURIĆ

V petek, 27. 2. 2026, je učence od 4. do 9. razreda obiskal Darko Djurić, paraplavalec in motivacijski govorec. Z nami je delil svojo življenjsko zgodbo fanta brez nog in z eno roko, ki se je odločil živeti polno življenje. S svojim optimizmom in življenjsko zgodbo nas je spomnil in opomnil, da je mogoče tudi nemogoče. Z nami je delil svoj recept za srečo in uspeh, ki ga sestavljajo:

HVALEŽNOST
ISKRENOST
HUMOR
PROSI ZA POMOČ
VERA VASE

Darko se je rodil 11. 9. 1989 v Mariboru–brez ene roke in dveh nog. Kmalu po njegovem rojstvu so ga zaradi težke situacije v družini namestili v različne ustanove. Po dveh letih je iz Rehabilitacijskega centra Soča prišel v rejniško družino Debeljak v Podbrezje. Zdravniki so mu napovedali, da nikoli ne bo mogel ne hoditi in tudi ne plavati. Njega so te črnoglede napovedi še bolj spodbudile k poskušanju vsega, kar mu je bilo predstavljeno kot nedosegljivo. Pri dveh letih je dobil in poskusil svoje prve proteze za noge. Proteze je moral večkrat menjati, saj so mu bile z rastjo telesa tudi premajhne, zato se je hoditi naučil večkrat–vedno, ko je dobil »nove noge«. Od drugega do dvajsetega leta jih je menjal vsako leto. Do sedaj jih je zamnejal že triindvajsetkrat. Zadnja leta se udeležuje tudi treninga hoje v ZDA. Plavati se je naučil pri desetih letih v šoli v naravi v Pacugu, čisto po naključju, ko je njegov spremljevalec bil premalo pozoren nanj. Tam je prvič preplaval 25 m v tehniki »kravl« in osvojil bronastega delfinčka. Njegov prvi šport sicer ni bilo plavanje, ampak sedeča odbojka. Ko je začel trenirati odbojko, je bolj podrobno spoznal šport invalidov in možnost potovanja po svetu. Šele pri 18. letih je začel resno trenirati plavanje in prvi uspeh dosegel že na plavalnem srečanju v Velenju. Že dve leti pozneje je nastopil na evropskem prvenstvu in svetovnem prvenstvu za invalide. V Kanadi je avgusta 2013 osvojil dva naslova svetovnega prvaka in eno drugo mesto. Potovanja so ga navdušila in tako vsako leto veliko potuje, tako z osebnim avtomobilom kot z letalom. Njegovi prvi avto je bil prilagojen in je deloval na krmilno palico. Ko je odpotoval v Ameriko, je dobil možnost voziti običajni avto. Nato je v Sloveniji z veliko truda in vztrajnostjo dobil zdravniško dovoljenje za vožnjo z običajnim avtom in tako je vsem ostalim invalidom omogočil pridobitev podobnega dovoljenja.

Sedaj vozi običajen avto, plava in hodi s protezami—vse to, kar so mu nekoč predstavljali kot nedosegljive dejavnosti. Sam zase pravi, da je bil kot učenec in dijak velik upornik. Sedaj se je umiril in lažje kroti svoja čustva. Danes ne trenira več plavanja, ampak učencem v šolah predstavlja svojo navdihujočo življenjsko zgodbo. Tako nadaljuje samostojno poslovno kariero z motivacijskimi nastopi ter športnim managementom v odbojki. Napisal je tudi svojo prvo knjigo z naslovom PLOSK ENE ROKE.

Predavanje Darka Đurića je vse navzoče navdihnilo, da je vse mogoče, tudi če ti vsi pravijo, da ni mogoče.

Verjeti vase in ne obupati je vodilo, ki ga je Darko prenesel učencem. In nikar naj ne pozabimo, da bodimo veseli, da smo zdravi in imamo družine, ki nas podpirajo z vsem srcem. Zelo smo bili veseli in navdušeni, da je Darko svojo uspešno življenjsko zgodbo delil z nami.

Majda Kovačič Cimperman, ravnateljica

DAN DRUŽENJA TREH GENERACIJ

V soboto, 11. aprila 2026, smo izpeljali DAN DRUŽENJA TREH GENERACIJ. Zanimiv in razgiban dan se je v marsičem razlikoval od vsakdanjega šolskega utripa. V sklopu medgeneracijskega sožitja smo tako del dneva preživeli v naravi, del pa v šolskih učilnicah in drugih prostorih šole, na obeh zunanjih igriščih, na parkirišču ob šoli ter v športni dvorani.

Letošnje druženje smo znova pripravili v sodelovanju s starši, z lokalnimi društvi, organizacijami, javnimi zavodi in posamezniki iz Sodražice in sosednjih občin, ki sodelujejo z našo šolo že več let. Dan je bil znova priložnost, da smo si vzeli čas za pogled v oči, za nasmeh, za pogovor z drugimi, da smo se skupaj razgibali, veselili kot majhni otroci, pa tudi priložnost, da smo ponovno obudili svoje skrite talente in se preizkusili v najrazličnejših spretnostih. Aktivnosti tega dne so vodili tako strokovni delavci šole kot predstavniki društev, zavodov, starši in ostali sodelujoči. Za dobro počutje in toplo okrepčilo pa so poskrbele naše kuharice in vodja šolske prehrane.

Po jutranjem pozdravnem nagovoru ravnateljice šole in predstavitvi aktivnosti dneva, smo vsi zbrani dan začeli z nasmehom, ki smo ga namenili svojemu najbližjemu na levi in desni ter tako dan začeli v prijetnem in sproščenem razpoloženju. Najprej smo se postavili v kroge okoli svoje skupine, se ogreli in razgibali svoje telo pod vodstvom posameznih učencev ali učiteljev vsakega razreda in ob zvokih prijetne glasbe.

Sledil je pohod udeležencev v različnih smereh. Učenci prvega triletja so v spremstvu učiteljic, staršev, starih staršev odšli do ribnika Smrekovec, učenci drugega triletja so šli na Sedlo, učenci tretjega triletja pa so se v spremstvu odraslih namenili do Nove Štife. Učenci Podružnične šole dr. Janeza Evangelista Kreka Sveti Gregor so dan začeli pred šolo na Svetem Gregorju in po starih poteh čez »drn in strn« prišli do Sodražice.

Med 9.30 in 10.00 so se pohodniki vračali in se zbrali pred šolo. Na dvorišču jih je ob zvokih slovenske glasbe pričakal topel čaj, kava, sadje in prigrizki. Vse obiskovalce prireditve smo še enkrat povabili, da se pridružijo aktivnostim, ki so se odvijale v vseh prostorih šole, v športni dvorani, v dvorani šole, na parkirišču, na travnatem in asfaltnem igrišču ter v prostoru za šolo.

V izvedbo delavnic smo tudi tokrat vključili strokovni kader šole, starše, stare starše, bivše učence šole, predstavnike Društva upokojencev Sodražice, Društva mažoret Sodražica, Plesna šola Kat je Simić in Plesna šola Kaje Kramar, Prostovoljno gasilsko društvo Vinice-Zapotok

in Prostovoljno gasilsko društvo Sodražica. Letos so se prijazno odzvali našemu povabilu tudi Policijska uprava Ljubljana in Policijska postaja Ribnica, Zdravstveni dom Ribnica–Center za krepitev zdravja, Komunalno podjetje Ribnica, Zveza veteranov vojne za Slovenijo–OZVVS Ribnica, Uprava za obrambo Ljubljana, Društvo paraplegikov ljubljanske pokrajine, Zavod za gradbeništvo Slovenije in program MEPI–Mednarodno priznanje za mlade. V sklopu dogodka so potekale tudi predstavitve v sklopu aktivnosti ZADOVOLJNA SODRAŽICA z

informacijsko točko Občine Sodražice ter s predstavitvijo aktivnosti za mlade, za starejše in predstavitev vseh društev, ki delujejo v občini in tako prispevajo h kakovosti življenja v naši skupnosti.

Učenci in obiskovalci prireditve so lahko natančno spoznali delo mobilnega oddelka policije ter policijske konjenice. Vsi obiskovalci so lahko policijske konje tudi pobožali. Učenci šole so se z navdušenjem lahko vključili v izvajanje posameznih aktivnosti samostojno ali pod vodstvom izkušenih policistov. Z zanimanjem so se preizkusili pri različnih vajah in najbolj navdušeni so večkrat sedli v zadnji del policijskega vozila in preizkusili svoj pogum v popolni temi.

Na dvorišču šole so si obiskovalci lahko ogledali gasilsko vozilo in spoznavali delo gasilca pod vodstvom predstavnikov PGD Vinice–Zapotok. Lahko so sedli tudi v vozilo in preizkusili gasilsko sireno ter sodelovali pri najrazličnejših spretnostih vajah. Na igrišču šole pa so svoje delo gasilstva predstavili predstavniki PGD Sodražica.

V avli šole je vse dopoldne potekala dobrodela IZMENJEVALNICA RABLJENIH OBČALI in še uporabnih izdelkov, igrač, knjig, ki so jih za ta namen prispevali starši, zaposleni in drugi obiskovalci. Obiskovalci so si lahko izbrali kakršenkoli uporaben izdelek in prispevali prostovoljni prispevek za zdravljenje Jaka Škofa.

V prostorih šole so najmlajši pozorno prisluhnili predstavnicam Društva upokojencem Sodražica ter prikazu ročnih spretnosti kvačkanja in polstenja. Mnogi so se preizkusili tako v kvačkanju kot v polstenju in izdelali prikupne izdelke. V učilnici so pripravili tudi bogato razstavo svojih izdelkov. Gospa Danica pa je obiskovalcem predstavila pletenje košar iz viter, kar je že skoraj pozabljena umetnost pletenja najrazličnejših izdelkov. Pod njenimi spretnimi prsti je v dopoldnevu nastala čudovita košara.

Predstavniki Društva paraplegikov ljubljanske pokrajine so predstavili svoje društvo, dejavnosti društva in obiskovalcem povedali svoje življenjske zgodbe, kako se je spremenilo njihovo življenje po prometni nesreči, padcu z višine Obiskovalci so se v dvorani šole lahko preizkusili tudi v premagovanju ovir z invalidskimi vozički ter igranju košarke na vozičkih. Vsakdo je imel možnost preizkusiti, kako je biti za nekaj minut invalid ter se premikati z invalidskim vozičkom po pripravljenem poligonu z ovirami ter premagati teren z višinsko razliko in umetno travo.

Predstavnice Zdravstvenega doma Ribnica in Zdravstvene postaje Sodražica so predstavile aktivnosti za zdrav življenjski slog, mavrične programe hoje, aktivnosti za samopomoč ter otroke in odrasle ozaveščale o skrbi za zdravje in zdravo počutje. Poskrbele pa so tudi za izobraževanje s plakati, zgibankami in nasveti o zdravju, zdravem prehranjevanju, ozaveščale o pomenu programa Svit, o možnostih pomoči v primeru duševnih stisk in raznih zasvojenostih.

Pred šolsko knjižnico je potekala delavnica Podarimo knjigo. Obiskovalci so si lahko ogledali posamezne knjige, jih prebirali ali pa izbrali podarjeno knjigo, revijo, šolski časopis ali zgoščenko, ki so jo lahko odnesli s seboj.

Udeleženci srečanja so lahko tudi mikroskopirali pod mentorskim vodstvom profesorice Maje. To je bilo za mnoge nekaj posebnega. Nekateri so pod mikroskopom prvič ogledovali lepoto narave, ki s prostim očesom ni vidna. Drugi so znova navdušeno pogledali pod objektiv svoj preparat, si ogledovali svoj las ... V učilnici pa so potekali tudi kemijski poizkusi.

Predstavnice CSD Osrednje Slovenije Zahod so pripravile zanimive in poučne delavnice za vse generacije in ozaveščale o psihičnem, fizičnem in spletnem nasilju, ki lahko doleti vsakega izmed nas. Pripravile so zanimiv poligon aktivnosti z vprašanji in nasveti, kako postopati v posameznem primeru. Ozaveščale pa so tudi o skrbi za starejše, ranljive posameznike in pripravile številne zgibanke ter se z veseljem pogovorile z vsakim obiskovalcem.

V učilnici zgodovine je bila postavljena razstava o osamosvojitveni vojni za Slovenijo predstavnikov Zveza veteranov vojne za Slovenijo-OZVVS Ribnica. Najmlajše pa so si z zanimanjem ogledali tudi častne uniforme predstavnikov veteranov. Predstavniki Uprave za obrambo Ljubljana je predstavil poklic vojaka, predstavil njihove aktivnosti, vsi pa so se lahko

preizkusili tudi v posebni tehniki streljanja v tarčo. Fantov in deklet, tudi najmlajših, je v učilnici ves čas mrgolelo.

V učilnici fizike je gospod Matjaž iz Zavoda za gradbeništvo Slovenije predstavil zanimive preizkuse meritev in ugotavljanja sile moči, kjer so obiskovalci lahko preizkusili svoje znanje fizike in ugotavljali, kakšno moč ima že litrska Coca Cola. Pripravil je tudi nagradno vprašanje in dvema obiskovalcema, ki sta nalogo rešila pravilno, ob koncu druženja podaril tudi nagrado.

Zelo zanimiva in privlačna je bila tudi delavnica izdelovanja vrečk iz odpadnih bombažnih majic, ki jo je izvajala predstavnica Komunalnega podjetja Ribnica. Otroci in vsi obiskovalci so bili navdušeni nad preprosto in zelo zanimivo tehniko izdelovanja vrečk. Nastali so unikatni, zanimivi in uporabni izdelki.

Vsi željni plesa in gibanja so lahko zaplesali ob glasbi in vihtenju mažoretnih palic. Učence sta v svoje plesne in akrobatske aktivnosti vabili vaditeljici Nina in Maja. Obiskovalci so ugotavljali, kako preprosto izgleda gledanje in opazovanje vrtenja palice in kako zahtevno je, ko se v vrtenju in lovljenju palice preizkusiš sam. Deklata pa so nekajkrat predstavile tudi svoje koreografije nastopov.

V dveh učilnicah pa sta obiskovalce v svet plesa vabili Kaja in Katja in skrbeli za dobro razpoloženje, sprostitev ob glasbi in učenju zanimivih koreografij.

V učilnici mladih biologov je gospa Milka poskrbela za aktivnosti gibanja za večje in manjše, za spoznavanje dihalnih tehnik in sproščanje. Kdor je želel, pa se ja lahko preizkusil tudi v barvanju mandal.

V likovni učilnici so potekale likovne delavnice pod mentorstvom profesorice Urške in Teje. Tokrat so udeleženci spoznali ustvarjanje in risanje z različnimi pisali. Bilo je zanimivo, zelo posebno in prostor je bil vseskozi poln obiskovalcev.

Skoraj ni bilo obiskovalca, ki se ne bi ta dan ustavil tudi v športni dvorani. Tam je dopoldne potekalo preizkušanje plezanja na plezalni steni pod vodstvom instruktorjev Plezalnega kluba Ribnica. Obiskovalci pa so se lahko razgibali tudi ob igranju namiznega tenisa, pri izvajanju športnega poligona za starše ter dobili strokovni nasvet športne pedagoginje Ine. Nekateri pa so spretno vihteli loparje za badminton.

Največji ljubitelji premagovanja ovir so se tudi tokrat ustavljali na igrišču, kjer je bil postavljen spretnostni kolesarski poligon. Profesorice Slavka, Suzana in Mojca so skrbele, da so vse aktivnosti potekale varno.

Predstavniki Mladinskega kluba Sodražica so predstavili aktivnostih mladih, izvedli pogovore in preproste igre z učenci ter povabili devetošolce v njihove vrste, da se jim pridružijo na dogodkih, ki jih organizirajo v okviru kluba. Za vse obiskovalce pa so imeli na voljo tudi kokice.

Na prostoru za šolo in ob športni dvorani pa so bile postavljene stojnice vseh organizacij, ki skrbijo za višjo kakovost življenja in zadovoljstvo občanov Sodražice. Sledila je predstavitev vseh lokalnih organizacij, društev in institucij, ki so se predstavile z aktivnostmi za vse generacije. Predstavitev in pogovor je vodila moderatorka Nadja. Dogodek je bil tako priložnost za neposreden stik z izvajalci, izmenjavo informacij ter krepitev povezovanja.

Dan druženja treh generacij nam je znova lepo uspel. Spoznali smo, da šolske aktivnosti in učenje lahko potekajo tudi drugače. Učenci, strokovni delavci šole, starši in drugi obiskovalci so bili navdušeni nad potekom celodnevne šolskega dogajanja. Zadovoljni smo z veliko udeležbo in s pripravljenostjo staršev, babic, dedkov, občanov, predstavnikov društev in drugih udeležencev, da se tako zavzeto poglobijo v prikaze tako že pozabljenih obrti kot pripravo delavnic

in aktivnosti, ki so še kako aktualne v današnjem času. V veliko zadovoljstvo nam je, da se v dejavnosti šole vključijo tudi zdravstvene delavke ZD Ribnica in ZP Sodražica, predstavniki Društva upokojencev Sodražice, Društva mažoret Sodražica, Prostovoljnega gasilskega društva Vinice-Zapotok, Prostovoljnega gasilskega društva Sodražica, predstavniki Mladinskega kluba Sodražica, Komunalnega podjetja Ribnica, predstavniki Zveze veteranov vojne za Slovenijo -OZVVS Ribnica, predstavniki Uprave za reševanje, predstavniki Policijske uprave Ljubljana in Policijske postaje Ribnica, Društva paraplegikov ljubljanske pokrajine, Zavod za gradbeništvo Slovenije, ki so nam polepšali in popestrili dan druženja ter se predano in aktivno vključili v naše aktivnosti.

Majda Kovačič Cimperman, ravnateljica

TRADICIONALNI SLOVENSKI ZAJTRK

V petek, 21. novembra 2025, smo izpeljali tradicionalni slovenski zajtrk. Letos smo v Sloveniji drugič obeležili TEDEN SLOVENSKE HRANE, ki je potekal od 17. do 21. novembra 2025 in v sklopu tega tedna smo izvedli tudi tradicionalni slovenski zajtrk.

Na jedilniku so se v tem tednu znašle številne tradicionalne jedi, ki bogatijo našo kulinarčno dediščino: trojka z ocvirki, gibanica, pečenica, matevž, kislá repa, polenta, telečja obara in pehtranova potica.

Letošnji slogan Tradicionalnega slovenskega zajtrka je bil »Moja izbira je slovenska hrana«, osrednja tema pa je bila povezovanje vseh členov v verigi preskrbe s hrano—od kmetije, preko pridelovalcev in dobaviteljev, do vzgojno-izobraževalnih zavodov.

Namen vseslovenskega tradicionalnega zajtrka poteka z željo, da bi otokom v vrtcih in šolah približali pomen zdravega načina prehranjevanja in pomen lokalno pridelane in predelane hrane. Ta dan še posebej ozaveščamo mlade, starše, vzgojitelje in vso slovensko javnost o pomenu in prednostih lokalno pridelanih živil v naši prehrani, o pomenu domače pridelave in predelave, o pomenu zajtrka v okviru prehranjevalnih navad, o pravilnem ravnanju z odpadki, ki nastajajo pri vsakodnevnih dejavnostih, in racionalnem ravnanju z embalažo ter zavržkih (ostankih) hrane, o pomenu gibanja in športnih aktivnosti.

Letošnji tradicionalni slovenski zajtrk je na naši šoli potekal že dvajsetič. Na povabilo Čebelarke Slovenije smo se vsi otroci vrtca, učenci matične in podružnične šole pridružili najštevilčnejšemu pevskemu zboru, ki je zapel vsem dobro poznano in priljubljeno pesem Čebelar ansambla Lojzeta Slaka. Peli so vsak na svoji lokaciji, učenci POŠ Sveti Gregor na podružnični šoli, učenci razredne stopnje in otroci vrtca v dvorani šole, učenci predmetne stopnje pa v svojih učilnicah v sklopu razredne ure.

Na zajtrku in pri najštevilčnejšem pevskem zboru ste se nam letos pridružila gospod župan Blaž Milavec in čebelar Ludvik Ambrožič. Vse otroke vrtca in učence razredne stopnje sta tudi obiskala v igralnicah in učilnicah ter z njimi poklepetala o pomenu zajtrka in izbire zdravih domačih živil.

Majda Kovačič Cimperman, ravnateljica

NA OŠ SODRAŽICA SMO PODELILI ŠOLSKE PREŠERNOVE NAGRADE 2026

Na osnovni šoli dr. Ivana Prijatelja Sodražica smo se v petek, 6. februarja, poklonili, dr. Francetu Prešernu, spomnili pa smo se tudi na dr. Ivana Prijatelja in dr. Janeza Evangelista Kreka. Pripravili smo kulturno prireditev ob sodelovanju učencev šole, ki so pokazali svojo ustvarjalnost na različnih umetniških področjih.

Kulturni program tokratne prireditve so sooblikovali učenci šole, člani obeh mladinskih pevskih zborov pod vodstvom zborovodkinje Mojce Zaviršek, recitatorji pod mentorskim vodstvom Lucije Petelinšek, plesalci vrtca in šole pod mentorstvom Katje Simić, ter učenci, Leon Štupica, Izak Lesar, Gaja Žagar in Urban Maležić, ki obiskujejo pouk v Glasbeni šoli Ribnica, ki so nastop pripravili pod mentorskim vodstvom Cirila Skebeta in Marca Calija. Na prireditvi je vse zbrane navdušila prvošolka Ajda Rudolf, ki je brezhibno deklamirala vseh 14 kitic Povodnega moža. Koordinatorica tokratne prireditve Lucija Petelinšek je poskrbela za celotno podobo dogodka, v katerem so si sledile deklamacije, recitacije, pevske in instrumentalne točke. Za tehnično plat dogodka sta skrbeli Mojca Šilc in Barbara Markelj.

Kultura ni le nekaj, kar najdemo v knjigah, muzejih ali na odru. Kultura je del našega vsakdana – je naš jezik, naše besede, pesmi, navade, vrednote in odnosi med ljudmi. Kultura je nekaj, kar živimo.

To sta s svojim življenjem in delom dokazovala tudi dva velika slovenska moža, naša rojaka – dr. Ivan Prijatelj in dr. Janez Evangelist Krek. Čeprav sta živela v drugačem času, njuno sporočilo ostaja presenetljivo sodobno.

Dr. Ivan Prijatelj je kulturo živel skozi besedo. Bil je človek knjig, misli in jezika. Verjel je, da narod brez jezika in znanja nima prihodnosti. Mladi rod je nagovarjal s pisanjem, raziskovanjem literature in poglobljenim razmišljanjem. Zanj kultura ni bila le učenje na pamet, temveč razumevanje, dvom, iskanje resnice. Mlademu človeku je želel dati pogum, da razmišlja s svojo glavo.

Dr. Janez Evangelist Krek pa je kulturo živel skozi dejanja. Njegova kultura je bila kultura srca, solidarnosti in odgovornosti. Verjel je, da znanje nima prave vrednosti, če ne služi človeku. Mlade je vzgajal z zgledom—učil jih je sodelovanja, medsebojne pomoči in spoštovanja do sočloveka. Zanj je bila kultura način, kako graditi pravičnejšo družbo. Čeprav sta delovala vsak na svojem področju, ju je povezovalo isto prepričanje: mladi so nosilci prihodnosti kulture. In prav tu se zastavlja vprašanje: kako lahko njun ustvarjalni duh prenesemo v osnovno šolo 21. stoletja?

Najprej tako, da učence spodbujamo k razmišljanju, izražanju in ustvarjalnosti, ne le k pravilnim odgovorom. Ko učenci berejo, pišejo, ustvarjajo zgodbe, razpravljajo in postavljajo vprašanja, sledijo duhu Ivana Prijatelja. Vsak izmed vas h kulturi lahko prispeva svoj delček.

Slovenska kultura se je skozi zgodovino ohranila prav zaradi ljudi, ki so verjeli v moč znanja, jezika in skupnosti. Hkrati pa kulturo živimo tudi takrat, ko se učimo spoštovanja, sodelovanja in solidarnosti—ko pomagamo sošolcu, znamo prisluhniti drug drugemu in prevzamemo odgovornost za skupnost. Tako v šoli ohranjamo duh Janeza Evangelista Kreka.

Na predvečer slovenskega kulturnega praznika se podeljujejo Prešernove nagrade najuglednejšim umetnikom. Tudi na naši šoli smo ob tej svečani priložnosti že devetnajstič podelili ŠOLSKE PREŠERNOVE NAGRADE.

S tem se želimo zahvaliti in oddolžiti našim učenkam in učencem devetega razreda za njihov prispevek in za sodelovanje na šolskih in občinskih kulturnih prireditvah v času osnovnošolskega izobraževanja. S svojo ustvarjalnostjo so pustili poseben kulturni pečat šoli in kraju. Priznanje in knjižno darilo je znak šole v zahvalo za sodelovanje v devetih letih šolanja.

Šolsko Prešernovo nagrado—knjižno darilo in priznanje je letos prejelo petnajst učencev, in sicer iz 9. a razreda: Tobija Žabkar, Tiberij Arko, Zala Cvar, Manca Štupica, Monika Bačnik, Zala Zajc, Lana Benčina Pintar in Nika Zbačnik ter iz 9. b razreda: Nejka Gačnik, Špela Košmrlj, Neža Marolt, Iris Mihelič, Gal Modic, Luka Zabukovec in Julija Pahulje.

Šolsko kulturno dogajanje vsako leto spremlja tudi razstava v avli šole, ki je zaključek projekta, ki teče v prvi polovici vsakega šolskega leta.

Tokrat smo se posvetili kiparstvu in delu z glino. Projekt je povezal likovno ustvarjanje z bogato slovensko kulturno dediščino. Namen projekta je bil učencem omogočiti izkušnjo tridimenzionalnega oblikovanja, razvijati njihovo prostorsko predstavo in ročne spretnosti.

Učenci so se seznanili z lastnostmi gline kot materiala, spoznali so osnovne

kiparske postopke (gnetenje, oblikovanje, dodajanje in odzemanje materiala) ter preizkušali različne načine modeliranja. Pri delu so razvijali potrpežljivost, natančnost in ustvarjalnost.

Učenci 6. in 7. razreda so se v okviru likovne naloge osredotočili na oblikovanje človeškega obraza v glini in modelirni masi.

V 6. razredu so oblikovali portret svoje najljubše osebe.

V 7. razredu so ustvarjali obraze z izraženimi čustvi. Raziskovali so mimiko in razpoloženje.

Učenci 8. in 9. razreda so se lotili zahtevnejše kiparske naloge, izdelave doprsnega kipa. Razred je ustvarjal doprsne kipe dr. Franceta Prešerna, dr. Ivana Prijatelja ter dr. Janeza Evangelista Kreka. Od učencev se je zahtevalo raziskovanje portretne podobnosti, razumevanje izraza obraza ter premišljeno modeliranje detajlov.

Projekt je bil zelo uspešen. Učenci so pokazali veliko mero ustvarjalnosti, vztrajnosti in likovne občutljivosti. Učenci so si med seboj ogledali dela, jih primerjali in se učili drug od drugega.

Pri ocenjevanju je komisija upoštevala:

- izvirnost ideje,
- kakovost oblikovanja,
- izraznost portreta oziroma kipa,
- tehnično izvedbo in
- trud ter vloženo delo posameznega učenca.

Projekt je vodila profesorica Urška Rober Milavec ob sodelovanju profesorice Simone Štupica in knjižničarke Jelka Dežman.

Odločili smo se, da avtorje najboljših izdelkov nagradimo z obiskom kulturne prireditve v Ljubljani. Letos si je nagrado prislužilo 38 učencev.

Letošnji nagrajenci so:

Iz 6. a: Dalmira Hudorovac, Tija Knavs, Anaja Levstek, Sofija Lušin, Ela Mihelič, Mija Pogorelc, Tinkara Rus in Franja Žagar

Iz 6. b: Evelin Arko, Eva Fajdiga, Julija Marolt, Kaja Rus Mihelič in Dolores Žabkar

Iz 7. a: Maj Andoljšek, Gašper Glavonič, Lana Gornik, Julija Hegeduš, Aleksej Košmrlj, Luka Lavrič, Neja Levstek in Oskar Žagar

Iz 8. a: Hana Oražem, Klara Arko, Lara Fajdiga, Matej Marolt, Neža Mihelič, Eva Zajc in Marcel Žabkar

Iz 8. b: Manca Jalovec, Tea Pintar, Jakob Rus in Nina Prilesnik

Iz 9. a: Tiberij Arko, Lana Pintar Benčina in Zala Cvar

Iz 9. b: Kiara Lušin, Gal Modic in Luka Zabukovec

UVODNIK

Vsem učenkam in učencem iskreno čestitamo za ustvarjalne dosežke.

Želimo si, da bi si letošnji kulturni praznik vsakdo obogatil s kulturo, ki mu je blizu in ga navdihuje. Skozi celotno leto pa naj bo kultura del našega vsakdana.

Majda Kovačič Čimperman, ravnateljica

1.a

Nika Brcar

Ota Petek

Vladyslav Badan

Sara Mihelič

Ela Putre

Sregeja Čubić

Pija Sovdat

Alex Knavs

Vita Zbačnik

Tilen Prek Klun

Gaber Vovko

Leja Pakiž

Tina Zgonc

Lana Mestek

Pia Merela

Neža Fajdiga

Luka Mihelič

Erik Jezovšek

Amar Zoronjić

Fran Pertot

Adin Rizvić

MOJA NAJLJUBŠA IGRAČA
 MOJA NAJLJUBŠA IGRAČA
 JE ZAJČEK, KI MU JE IME
 COFEK. PODARILA MI GA JE
 BABI ZA MOJ 8. ROJSTNI
 DAN. IMA DVA DOLGA SIVA
 UHLJA TER SIVO DLAKO.

AJDA

Ajda Rudolf

MOJA NAJLJUBŠA IGRAČA
 MOJA NAJLJUBŠA IGRAČA
 JE ŽOGICA, KI JO MORAMO
 STISNITI KO JO STISNEMO,
 SE NAREDI MEHURČEK.
 DOBIL SEM JO PRI LOGOPEDU.

LEONARDO

Leonardo Petrič

Tamara Mihelič

MOJA NAJLJUBŠA IGRAČA
 MOJA NAJLJUBŠA IGRAČA
 JE PIŠCANCEK. IMA MODRE
 OČI. PODARILA MI GA JE BABI.
 IMAM GA ZELO RADA. RES,
 DA MI PRIDEN, AMPAK MI
 VSEENO RAD POMAGA.

Pavlina Pakiž

Larisa Pirc

2.a

Pavla Drobnič

Nika Mihelič

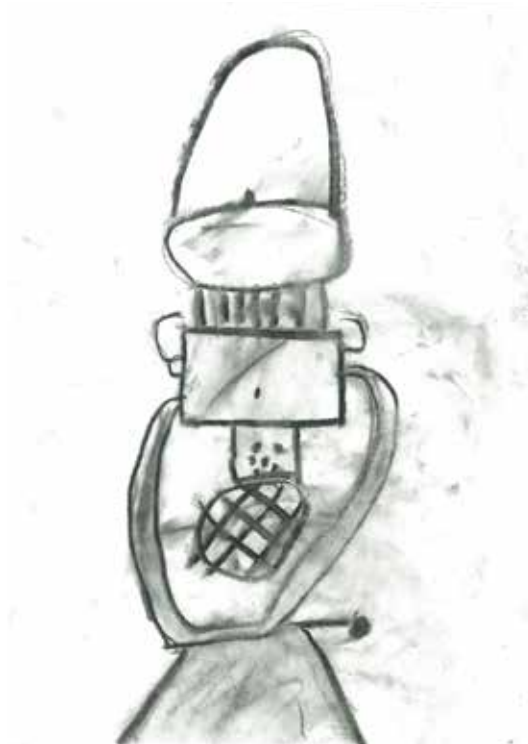
Izak Lavrič

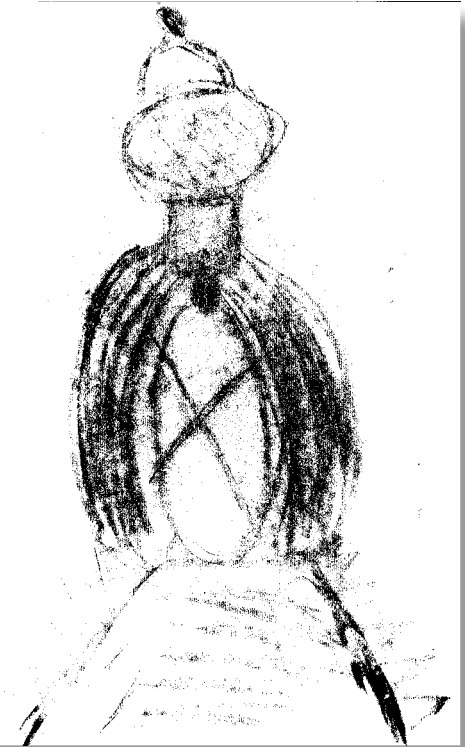
Zofija Hribar

Denis Hukarević

Kris Kramer

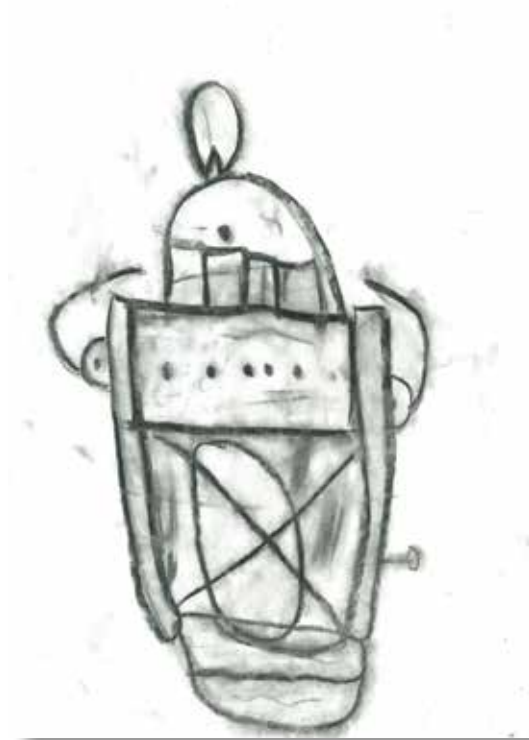
Evita Lesar

Maid Hukarević

Ota Bambič

Žan Prijatelj

Nejc Marolt

Ema Hočevar

Ema Mihelič Smiljanić

Jan Kovačič

Nal Puželj

Katjuša Ivančič

Meta Kastelic

2.b

Lara Pavlin

Valentin Rajnovac

Aleks Zavodnik

Livija Vesel

Tinkara Žabkar

Julija Ogrinec

Tian Centa

Tinkara Ogrinec

Julija Cifer Grebenc

Shanai Cvar

Žiga Levstek

Mia Pajnič

Valter Lušin

Anastasiia Matvii

Domen Mihelič

Doroteja Mitar

3.a

MOJA BABICA

Moji babici je ime Danijela. Naučila me je prišiti gumbe, plesti kite iz čebule, speči kruh, skuhati porovo juho in saditi korenje. Je tudi radodarna, zato jo imam rada. Drugi babici je ime Angelca. Naučila me je, da moramo biti do vseh prijazni. Poskušam jo upoštevati.

Maja Košmrlj

Moja mama Meta je prijazna in dobrosrčna. Naučila me je speči palačinke. Zdaj jih znam narediti čisto sama.

Zala Arko

Moji babici je ime Marija. Je vedno nasmejana in prijazna. Včasih se igrava družabne igre.

Skupaj sva pekli malinovo pecivo, kifeljčke in pohane svaljke. Vesela sem, da to zdaj znam. Morda bova letos poizkusili še kaj novega.

Ula Levstek

MOJA MAMI

Moja mami ima dolge in svetle lase. Ime ji je Tina. Ima modre oči. Dela v Ljubljani in je pomočnica ravnateljice. Stara je 40 let. Rada kuha. Ne mara pa delati nadomeščanj. Ko je zunaj lepo vreme, gre rada pulit plevel iz cvetlične grede. S prijateljicami gre rada kam na izlet. Pa tudi z Blanko gre rada hodit okoli ribnika Smrekovec. Ko pride iz šole, je zelo izmučena. Najraje pa ima celo družino.

Oliver Pirnat

Moja mami ima zelene oči in dolge lase. Dela veliko različnih stvari. Dobro kuha, zna delati različne lepe frizure, je zelo lepa in prijazna. Zelo rada potuje in gre na izlete. Njena velika želja je, da bi odpotovala v Pariz, še posebej v prazničnem času, ko je veliko lučk in je še lepši.

Mami imam zelo rada.

Lejna Brajdič

Moji mamici je ime Tjaša. Zelo se rada lepo oblači in ureja. Je zelo, zelo, zelo prijazna. Je oboževalka lepih oblačil. Pri njej je čudno, da se igra samo družabne igre. Zelo me spodbuja, da bi bil dober v šoli. Je zelo občutljiva. Stara je 37 let. Ima rjave oči. Je lepa. Imam jo zelo, zelo, zelo, rad.

Andraž Zgonc

PESMICE

POČITNICE

Patrik gre na morje,
kjer bo s plaže opazoval obzorje.
Tam bo ležal ves čas v senci,
bral bo knjigo Ěnci benci na kamenci.
Za zajtrk bo jedel kruh in med,
čez dan pa lizal sladoled.

Patrik Starc

ČRKA Č

Črka Č četrta je,
rada ima črke vse
in ima prijatelje.

Rada pleše ča-la-ča,
V glasbeni šoli činele igra,
Z očkom Črtom pelje se do tja.

Mia Ruparčič

Tesa Pirc

NA KMETIJI

Mi smo na kmetiji,
ustvarili smo dve žiriji.
Joj, tale koza
res nima prevoza.
Kaj, če bi jo peljali
in se skupaj smejali.
Joj, tole pišče, zmeraj težave išče,
Lini je vzelo igračko,
Tini pa plišasto mačko.
In ko se počasi znoči,
se naša kmetija umiri,
vse živali grejo spat,
poglejmo, da ne pride kakšen tat.

Neža Žagar

Eva Virant

MOJ NAJLJUBŠI ŠPORT

Moje ime je Filip. Moj najljubši šport je nogomet. Za igranje nogometa me je navdušil očka. Treniram pri klubu Extrem v Sodražici. Trenira me trenerka Nika. Nogomet igram od svojega petega leta. Moj najljubši klub je Bayern München. Ob popoldnevih igram nogomet z bratom Arnetom in prijateljem Jušem. V igranju nogometa zelo uživam.

Filip Mihelič

DAN DRUŽENJA TREH GENERACIJ

V soboto, 11. 4., smo imeli dan druženja treh generacij. Na pohod sem povabil mamico. Šli smo do ribnika Smrekovec, kjer smo malo postali, pomalicali in se igrali. Pohod je bil ravno prav dolg. Ko smo prišli nazaj, je bilo v šoli veliko delavnic. Veliko sem se jih udeležil. Najbolj mi je bilo všeč plezanje. Ob pol enih smo vsi zadovoljni in malo utrujeni odšli domov.

Liam Vesel

SREČEN/A SEM:

KO dobro naredim nalogo,
KADAR se igram s prijatelji,
KER imam zelo prijazno družino.

Lars Levstek

KO imam rojstni dan,
KADAR dobim dobro oceno,
KER živim v dobri in ljubeči družini.

Jošt Vovko

KO je sončen dan,
KADAR grem na morje,
KER živim v dobri in prijazni družini.

Tesa Pirc

MOJ PROSTI ČAS

V prostem času igram nogomet, se igram s prijatelji, plezam po drevesih, se igram s psom Alfom in grem na sprehod. Včasih poslušam glasbo. Zanimivo je, kadar za hišo delam kakšne izume ali ustvarjam. Ko mi je dolgčas, berem knjige, najraje Pasjega moža. Rad gledam nogomet in navijam za Barcelono in Bayern.

Juš Pirc

Špela Kavkler

3.b

MOJA BABI DANICA

Ko pridem k njej, skupaj pečeva piškote. Medtem se pogovarjava, da nama ni dolgčas. Ko jih dava v pečico, rešiva kakšno križanko. Ko so pečeni, so zmeraj zelo okusni. Je dobrosrčna in prijazna. Zelo jo imam rada.

Ajda Arko

MOJA BABI JANJA

Moja babica Janja me je naučila saditi rože, sprehajati psa in skuhati štruklje. Za to sem ji zelo hvaležna. Komaj čakam, da me spet kaj novega nauči. Je prijazna gospa, večkra mi pomaga pri domači nalogi. Imam jo zelo rada.

Hana Debevc

MOJA BABICA

Moji babici je ime Ljubica, piše se Zobec. Naučila me je plesti košarice, peči piškote in kuhati. Naučila me je pripraviti sladico, ki se imenuje jabolčni zavitek. Skupaj počneva veliko zabavnih reči.

Lana Krže

MOJA BABICA

Moja babica je Angelca. Naučila me je peči pico. Babica je zelo prijazna do mene. Skupaj se igrava razne igre.

Katarina Hegeduš

MOJA BABICA

KJE ŽIVI?

Živi v Argentini.

KAJ BI SE LAHKO NAUČILA OD BABICE JOŽICE ?

Od babice Jožice bi se lahko naučila marsičesa.

Mogoče kuhati, vrtnariti, lahko bi me naučila brati in govoriti špansko ...

KAKO IZGLEDA ?

Jožica je bolj majhne postave. Nosi očala. Ima kratke bele lase. Stara je 84 let.

NJENA ČUSTVA

Je zelo prijazna. Niti malo se ne vtika v prepire in druge stvari. Je DOBROSRCNA. Imam jo zelo rada.

Luciana Čampa

MOJA BABI MAJDA

Živi v Sodražici. Rada kvačka. Naučila me je šivati. Kadar zaliva rože, ji pomagam. Skupaj se igrava družabne igre. Je zelo prijazna.

Tisa Žgajnar

MOJA BABICA

Moji babici je ime Ana. Zelo rada sadi rože in peče domač kruh. Zelo dobro ji uspeta potica in puding. Pozimi skupaj pečeva piškote. Kadar sem pri njej, greva velikokrat na sprehod na Strmico in nabirava zelišča za čaj.

Kadar kaj ušpičim, se smeji in se ne jezi. Imam jo zelo rada.

Iris Soldat

MOJ DEDEK

Mojemu dedku je ime Harko. Živi v Črmošnicah. Po poklicu je gozdar. Vedno, ko pridem k njemu, grem z njim v gozd. Tam dedek seka drevesa, jaz mu pri tem pomagam. Naučil me je voziti traktor. Imam ga zelo rad.

Liam Ćuskić

MOJ DEDEK

Moj dedek Franc živi v Prevolah. Naučil me je narediti barvo iz grozdja. Naredi se jo tako, da grozdje daš v kozarec in ga dobro pretlačiš. Kozarec zapreš in ga postaviš na sonce. Čez nekaj ur zmes precediš in nastane vijolična barva. S to barvo lahko prebarvaš les. Z dedkom sva izdelala lesen obešalnik za oblačila.

Moj dedek je zelo prijazen in imam ga rad.

Jaka Plos

MOJ DEDI

Mojemu dediju je ime Andrej. Letos bo dopolnil 70 let. Rada se druživa. Skupaj igrava košarko, nogomet, hodiva v hribe in v toplice. Pomaga mi reševati težke matematične naloge. Včasih mu v delavnici tudi pomagam. Rad sem v njegovi družbi. Z njim je zelo zabavno. Večkrat grem k njemu po poslastice in mu delam družbo. Zelo ga imam rad.

Gal Novak

DAN DRUŽENJA TREH GENERACIJ

V soboto, 11. 4. 2026, smo imeli dan druženja treh generacij.

Zjutraj smo se zbrali pred šolo. Najprej je gospa ravnateljica imela govor. Potem smo se ogreli po razredih. Po ogrevanju smo se odpravili na pohod. Mi smo šli v Smrekovec. Ko smo prišli nazaj, so nas na igrišču pričakali policisti in gasilci. V šoli smo imeli različne dejavnosti.

Mislim, da smo se imeli vsi zelo lepo.

Neža Marn

DAN DRUŽENJA TREH GENERACIJ

V soboto, 11. 4. 2026, smo imeli dan druženja treh generacij. Učenci 1., 2. in 3. razreda smo odšli k ribniku. Tam smo se fantje dobro zabavali. Hoteli smo z leskovo palico loviti ribe. Vprašali smo čuvaja, če lahko lovimo. Ni nam dovolil. Kmalu smo odšli proti šoli. Na šolskem igrišču so bile postaje s policisti, gasilci in ekstremovci. Opravi sem naloge na poligonu in si prislužil šal. Bil sem vesel.

Anej Potočnik

Amaliia Badan

DRŽAVNO TEKMOVANJE GASILCEV

Žimarski gasilci smo se celo zimo pripravljali na gasilsko tekmovanje. Bili smo uspešni na regijskem tekmovanju in smo se uvrstili na državno.

Tekmovanje je bilo v Mislinjah. Iz Žimaric smo se odpeljali že ob pol šestih zjutraj in se vozili dve uri. Na tekmovanju smo najprej pisali teoretični del, ki smo ga opravili odlično. Nato smo opravili naloge na poligonu, kjer smo imeli nekaj težav.

Nazadnje smo vezali vozle, kjer smo bili zelo hitri.

Ko smo čakali na rezultate, smo spoznavali delo gasilcev in policistov. Uvrstili smo se na 34. mesto.

Na koncu je bila podelitev priznanj.

Val Kovačič

Dilayla Dizdarević

ZGODBA O ZOBKU

Nekoč je v ustih malega fantiča živel zobek z imenom Rado. Vsako jutro je poslušal, kako ščetka zapoje in ga očisti. Nekega dne je Rado spoznal svojega bratranca Črnega zobka, ki mu je rekel: "Pusti ščetko pri miru! Sladkarije so veliko bolj zabavne–torte, sladoled in lizike".

Rado je poskusil, a ga je hitro začelo boleti. Postal je žalosten, ker ni bil več bel in sijoč. Takrat je prišla zobna vila in mu rekla: "Če boš jedel sadje, zelenjavo in pil mleko ali nesladkan sok, če boš redno obiskoval zobozdravnika in vsak dan čistil svoje zobe, boš spet zdrav in srečen.

Ne pij kokakole vsak dan, ne jej več bombonov, napolitank in čokolade."

Rado jo je ubogal. Kmalu je spet postal bel, močan in ponosen. Od takrat naprej vsak dan veselo poje: "Redno si pravilno čistimo svoje zobe!"

Lijan Okoren

PESMICA PRED SPANJEM

V majhni hiški pod goro družina punčk živi,
vsaka od njih si zgodbico o Mačku Muriju
pred spanjem želi.

Le mala Nina je drugačna punčka,
pravlјica o čarovniku Čurimuriju jo v spanec
zaujčka.

V sosednji hiški dva bratca sta doma,
med njima bratec Jurij glavno besedo ima.
Čarovnik Čurimuri ali Maček Muri,
to vprašanje ni,
medvedek Marko je tisti, ki bratca v
najslajše sanje potopi.

Mila Pakiž

ŠPORTNO-LITERARNI KROŽEK

Na jesenski ponedeljek smo popoldan imeli
športno-literarni krožek. Odpravili smo se
v gozd. Najprej smo se lotili izdelovanja
mandale iz palic. Ko smo jo dokončali, nam je
učiteljica dala različne naloge: poslušali smo
naravo, oglašanje ptic, ciljali smo s storži in
se zabavali. Potem smo iz kamnov naredili
kurišče ter iz vejic zakurili ogenj. Prišel je
gospod, ki nam je pomagal narediti šotor iz
vej in platna. Na palico smo nataknili penice
in jih pekli na ognju.

Bilo mi je zelo lepo.

Žan Indihar

Gal Gornik

4.a

BIL SEM NA MARSU

Na igrišču je pristala velika raketa. V njej so bili Marsovci. Odpravili smo se na Mars.

Na Marsu je bilo veliko nenavadnih hiš. V eni je bilo veliko čudnih robotov. Ven sta prišla kralj in kraljica. Odpeljala sta me v kino. Na tleh so bile mavrične rože. Usedli smo se na rože in gledali Rdečo kapico. Ko je bilo pravljice konec, smo odšli na leteče kolo. Kolo nas je odpeljalo v tovarno. V tovarni so izdelovali leteče krožnike. Za kosilo smo jedli puranje meso.

Marsovci so me odpeljali nazaj na Zemljo. Doma sem šel v posteljo in zaspal.

Nejc Hočevar

BILA SEM NA MARSU

Z letečo preprogo sem poletela na Mars.

Kar naenkrat sem zagledala čudne možičke. Bili so drugačni od nas. Na vsaki roki so imeli deset prstov, na nogah samo dva. Imeli so tudi čudna imena Miš, Maš in Saš.

Razkazali so mi hišo in njihova sobe. Najprej me je zanimalo, kaj se nahaja v direndajalnici. Tam je bilo zelo zabavno. Vse povsod so leteli leteči krožniki. Potem smo se igrali igrice. Odšli smo v učilnico. Bilo mi je vse čudno, ker otroci niso pisali na tablo, temveč so imeli magične flumastre, ki so pisali sami od sebe. Dobro smo se razumeli in čas je hitro tekkel. Morala sem se odpraviti domov. Marsovčki so bili žalostni, eden je celo jokal.

Usedla sem se na letečo preprogo in poletela proti domu. Videla se, kako mi Marsovčki mahajo v slovo. Ko sem prišla domov, me je pričakala zaskrbljena mamica. Obljubila sem ji, da nikoli več ne bom odšla sama od doma.

Lamija Kuduzović

LEBDELA SEM

Sanjala sem, da sem se zbudila v ledenem mrazu. Srečala sem srčkane polarne lisice. Povedale so mi, da se zelo bojijo Lebdivk. Rekle so mi, da živijo v ledenem gradu. Da se lisice ne bi več bale Lebdivk, sem se odpravila v grad. Odprla so se vrata in stara Lebdivka me je pospremila do drugih, tretjih, četrtih, petih, šestih, sedmih, osmih in devetih vrat. Tam so bile še ostale Lebdivke. Ponujale so mi snežne juhe, severne pijače in razne druge jedi. Ko smo se najedli, so mi pripravile lebdečo posteljo, na kateri sem mirno zaspala. Zjutraj sem pojedla zajtrk, nato so me vprašale, ali želim lebdeti. Rekla sem »Ja«. In odlebdela sem k lisicam in jim dejala, da se nimajo česa bati, saj so Lebdivke čisto prijazne.

Nato sem se zbudila in sanj je bilo konec.

Karolina Lušin

Melisa Centa

LEBDELA SEM

Nekoč sem z družino odšla na Sever. Tam sem pobegnila in prišla do ledenega gradu. Vstopila sem in zagledala Lebdivke. Spale so na posteljah ob ledeni peči. Na mizi je bilo polno slaščic in pijač pa tudi sadje in zelenjava. Ker sem bila zelo lačna, sem si privoščila nekaj hrane. Ko sem pojedla, sem začutila, da postajam vse lažja. Ugotovila sem, da so to čarobne slaščice. Lebdivke so se prebudile. Ustrašila sem se in zbežala ven. Rekle so mi, da lahko pridem k njim. Pripognila sem se in vstopila v njihov dom. Bila sem prestrašena, a ko so mi povedala, da mi ne bodo storile nič hudega, sem se pomirila. Kmalu smo se spoprijateljile.

Odšla sem od njih, ker sta me očka in mami povsod iskala. Našla sta me in odpotovali smo domov.

Nika Kodat

NEMIRNA NOČ

Nekega večera sem ležala v postelji in zaslišala tiho mijavkanje. Odšla sem v dnevno sobo in zagledala našo muco. Takoj za tem sem zagledala še več muck, ki so bile čisto majhne.

»Mami, oči, naša muca ima mladičke!« sem zaklicala. »A res?« je ves vesel iz sobe stopil oči. Ko je prišla še mama, je muci prinesla košaro, v katero je dala odejo. Muca se je ulegla in zaspala, prav tako njeni mucki. Očka je mamici mucki pripravil vodo in mačje brikete. Položil jih je zraven košare. Mama in očka sta odšla nazaj spat. »Aaa!« sta zakričala. Prišla sem k njima in zagledala kačo. Hm, kako je ta kača prišla v hišo? Hitro in previdno sem kačo položila na

okensko polico. »O, ne! Pičila me je kača!« Mami me je dala na stol, a rane ni bilo več. »Očka, tudi muck ni!« sem zakričala. »Zjutraj jih bomo poiskali,« je rekla mami. Vsi smo šli v posteljo. Nisem mogla zaspati. Ves čas sem se premetavala po postelji. Potem sem bila žejna, zato sem vstala, šla v kuhinjo in popila kozarec vode. Vrnila sem se v posteljo. Zjutraj sem se zbudila in zagledala kačo: »Aaaa!« sem zakričala. To je bila ista kača kot včeraj! Kača je pogledala po sobi, nato pa je rekla, da so mucki nekje, kjer so drevesa, grmi, mah in trava. Hitro sem se preoblekla in postlala posteljo. V kuhinji sem si pripravila kosmiče. Pojedla sem in pripravila nahrbtnik. Vanj sem dala plastenko vode in jabolko. Mami in očetu sem napisala listek: »Sem v gozdu. Iščem mucke.« Hitro sem stekla v bližnji gozd. Medtem je mami vstala in prebrala moje sporočilo na listku. Povedala je očetu in že čez nekaj minut sta bila za menoj v gozdu. Skupaj smo našli mucke. Zahvalili smo se kači in odšli domov. To je bila res posebna noč, a na žalost kače nismo videli nikoli več.

Ajda Mihelič

Julija Baloh

ŽIVLJENJA IGRA

Sprehajata po vasici
se lisici–lovita kokoši.
Glej ju tatici.

Na veji ptica Mica
stopica, preden se odpravi
v gozd po grozd.

V gozd po veje,
ne gre mama sama,
z njo sinček Jurček se smeje.

Pri potoku mala vidra
sreča lačnega tigra
in začne se življenja igra.

Ajda Mihelič

PUSTOLOVŠČINA

Mi gremo v gozd,
vzemimo s seboj en grozd,
tam bomo videli lisico,
za njo pa ptico.

Igrajmo se igrico,
v kateri bomo videli tigrico,
tam je tudi mama,
ki je sama.

Urh Krajnc

SAMA DOMA

Kadar mami mora v službo,
si želim, da ne gre,
ampak mami mora v službo,
da dobi denar.

Preden mami gre,
mi naroči,
kaj naj naredim,
le posloviva se in odhiti.

V mislih si rečem,
saj bo kmalu doma
in pohitim,
da vse naredim.

Kje je mami?
Nikjer je še ni?
Čez nekaj časa
skozi vrata vstopi
in na glas zakričim MAMI!

Julija Baloh

SAM DOMA

Ko vsi drugi so na delu,
jaz pa nisem več v razredu,
počasi doma nalogo pišem,
ko končam jo, pa že rišem.

Ko narišem hecne slike,
pa nakrmim konje in še bike.
Kmalu čas je za kosilo,
igro, večerjo in televizijo.

Zvečer, ko že ležim,
hitro še knjige čitati hitim.

Urban Tanko

IZINO BESEDOVANJE

Če biva ati v solati,
se skriva v banani Ana,
potem je v oblaku mak
in v Danteju dan.

Če je v gobanu goba,
je v Danteju dan,
potem gre eter v veter
in pod kosom kos.

Če čarovnica ima čar
in je v darilu dar,
potem gre oko v roko
in kuhalnica sama kuha.

Iza Pirc

MAMA JAMA

Ko gre mama jama
v gozd po grozd,
vidi lisico, ki gre v vasico.

Ko vidra zagleda tigra,
se začne divja igra.

In če krt obišče vrt,
poči lonec
in pesmice je konec.

Karolina Lušin

JAKOBOVO BESEDOVANJE

Če biva ati v solati,
bi bila Ana banana zaspana,
potem je eter v vetru,
in goban v gobi.

Če je dan v Danteju,
v belem medvedu med,
če ubogo koso išče kos,
pod grmovjem išče par bos.

Če pir se skriva v krompirju,
bonton kot Roku gre v rokav,
potem je slon v salonu
in v vsakem Levstku lev.

Jakob Levstek

BESEDOVANJE

Če biva goba v gobanu,
se v matičnjaku skriva mat,
potem je lak v oblaku
in v mraku rak.

Aid Hukarević

Vita Kastelic

Ajda Mihelič

Aid Hukarević

Iza Pirc

Urh Kranjc

Vita Kastelic

Urh Kranjc

Urban Tanko

Urban Tanko

Jan Pogorelc

Vita Kastelic

Melisa Centa

Lamiya Kuduzović

Špela Mestek

Lamiya Kuduzović

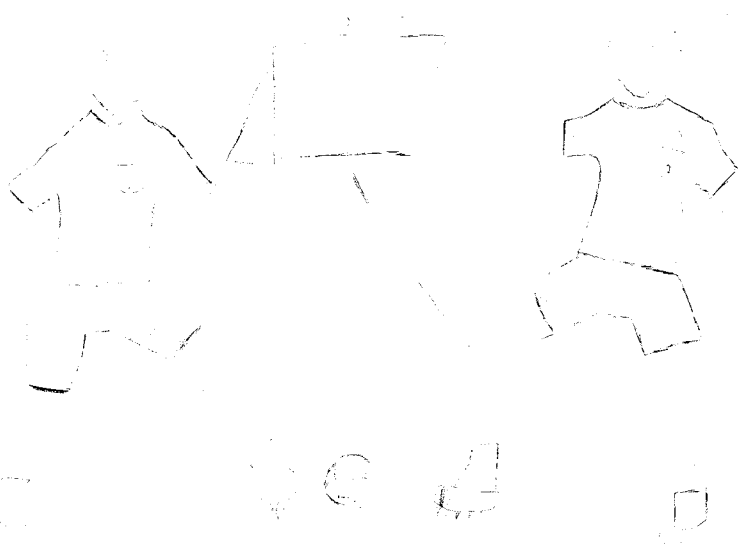
Karolina Lušin

Karolina Lušin

Lamija Kuduzović

Nejc Hočevar

Vita Kastelic

Vita Kastelic

Lamija Kuduzović

Ajda Mihelič

Lovro Lavrič

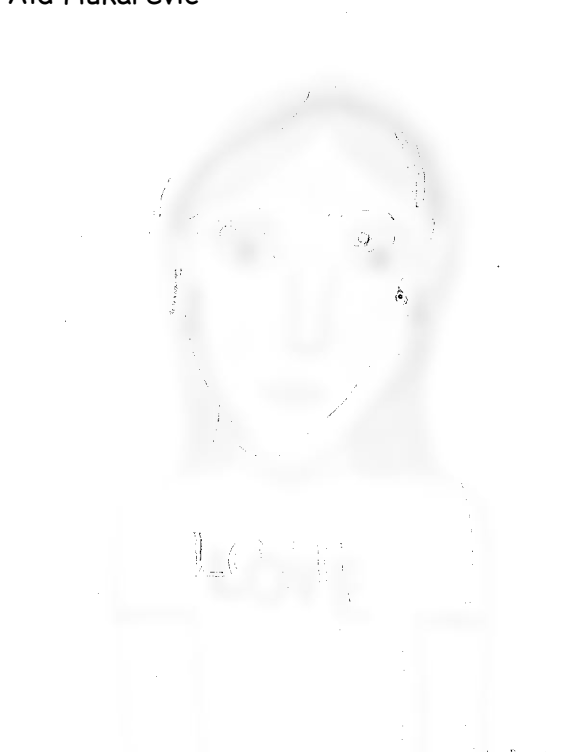
Vita Kastelic

Juliya Baloh

Aid Hukarević

Iza Pirc

Karolina Lušin

5.a

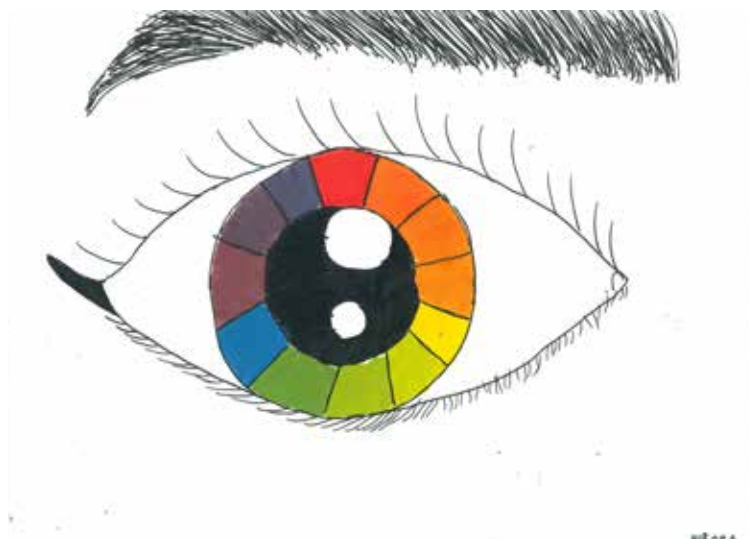
HUD BONBON

Jaz sem bonbon, ti pa ne,
jaz sem lepljiv, ti pa ne.
jaz sem sladek, ti pa ne,
jaz sem boljši od tebe.

No, saj sam predobro veš,
kaj bi dal, da bi bil bonbon,
da vsak te bi v usta tlačil,
da bi te pojedli vsi sladkosnede.

Jaz sem bonbon, ti pa ne,
jaz se stopim, ti pa ne,
jaz sem važič, ti pa ne,
ti nisi vreden, da bi bil bonbon.

David Košmrlj

Aurora Cifer Grebenc

VESOLJKA

Vesoljka je majhna,
kakor žogica.
Vsak dan bere knjige
in nabira žire.
Ima veliko prijateljev,
zato rada hodi v šolo.
Je zelo prijazna in
rada spi.
Vsak dan je navdušena,
ker lahko v vesolje gre.
Tam gor je zelo zabavno,
ker se igrajo.
Kadar je utrujena,
gre v posteljo.
V postelji zaspi,
in se veseli.

Tjaša Pintar

Daša Oražem

Žana Zgonc

JAZ SEM MAČKA

Jaz sem mačka, ti si miš,
sem dolgotačka, ti si le miš.
Imam lep kavni kožuh, ti pa si le siva,
moj rep je prave dolžine, tvoj pa je predolg.

No saj si le navadna miš,
jaz sem mačka, kam bežim?
Ptiča za rep zgrabim,
tebe pa v gobec spravim.

Na drevo splezam en, dva, tri,
na streho skočim brez skrbi.
Moje modre oči, vsak se jih boji,
še pes se me ustraši, da v hipu
je v apartmaju zgoraj na terasi.

Sem lepa, sem zvita in pametna,
ti pa si le miš in kar brezglavo bežiš,
le kaj ti bo uboga mačka?
Mogoče zgrabila te za rep,
ampak vedi,
da sem le mačka, ti pa miš,
ki je zmešana na pretek.

Aurora Cifer Grebenc

Jaka Božovič

VESOLJKA

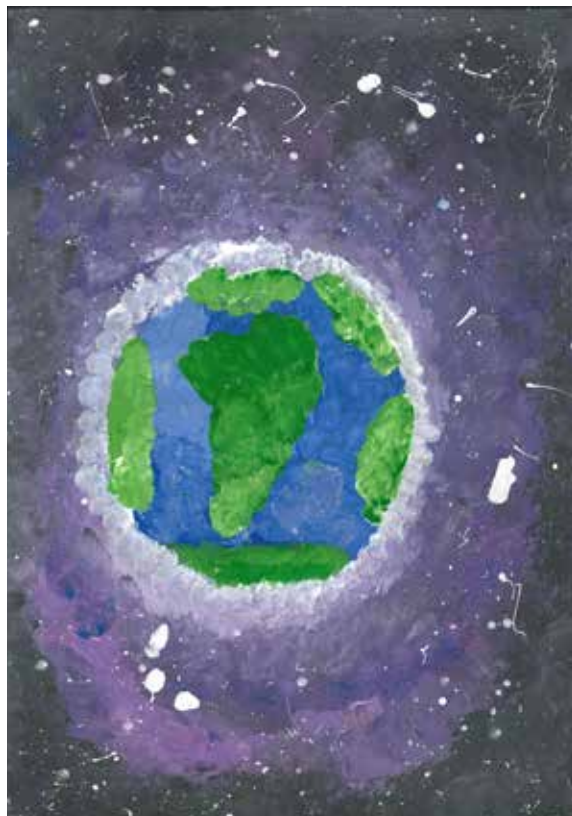
Bilo je dekle
brez domišljije.
V vesolje je odšla
brez dovoljenja.

Bilo je temno
in zelo oddaljeno.
Domov ni znala priti,
zato nameravala je prenočiti.

Hitro došla je,
da sanja se ji ne.
Huda reč,
a poti domov ni več.

Postala je vesoljka.
Tam zgradila si je dom
in živela srečno je.
To vesoljka je,
ki srečno še naprej živela je.

Aurora Cifer Grebenc

Gašper Zajc

Neža Cvar

Tjaša Pintar

Mark Levstek

Maks Korać

Stela Mihelič

Luka Virant

Mark Pintar Vesel

Ažbe Zbačnik

Mila Alma Arko

David Košmrlj

5.b

SKRIVNOSTNO LETENJE

Pripravila bom napoj,
da te zaklenem v zaboj.
Pa zakaj, pa zato,
ker sem zlobna zelo.

Za coprnijo bom nardila
vse, da bom začudila.
Pa zakaj, pa zato,
ker sem čudna zelo.

Ko bom letela na metli,
se bom grozno smejala.
Pa zakaj, pa zato,
ker sem smešna zelo.

Ajda Pogorelc

Ema Starc

ZDRAVI ZOBJE, LEP NASMEH

V moj zobni gozdiček
je priletel mali črviček.

Vse zobe mi je pojedel,
resno se je prenajedel.

Vse boli me,
vse me škraba.

Zdaj pridno se zobe umiva,
sedaj čiste zobe ima Iva.

Iva Pirnat

Filip Hegeduš

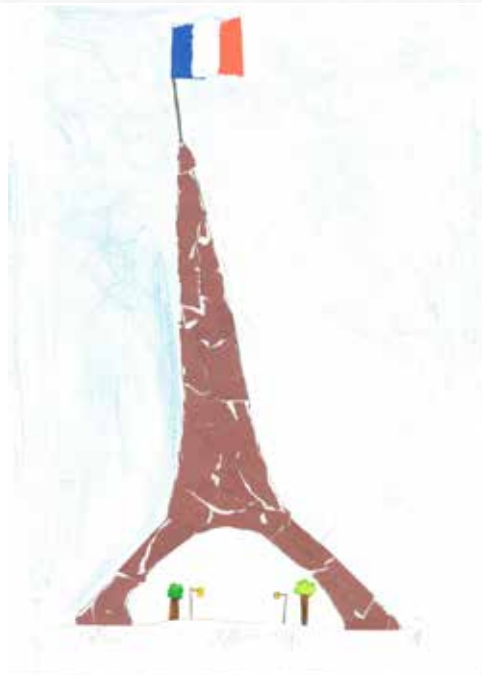
Andraž Vesel

BABICA

Moja babica gre vsak dan na kavico,
potem nafotra še kravico.
Še žgance pojé in
na sprehod gre.

Se vozi s kolesom po poti,
pa pride do enga, k' je v zmoti.
Se obrne
in gre kopat zlato.
Pride domov, gre spat zato,
ker jutri lep dan bo.

Vid Mihelič Smiljanić

Matevž Indihar

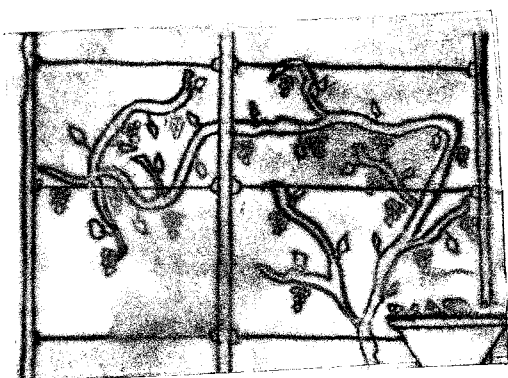
Julij Klun - Rimski cesar

Leon Štupica

Tia Lušin

Bor Arko

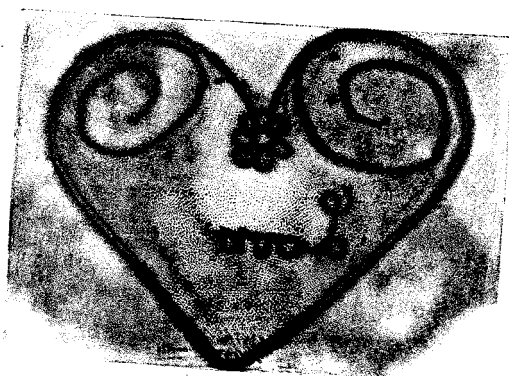
Bor Arko
Leon Štupica
Matevž Indihar

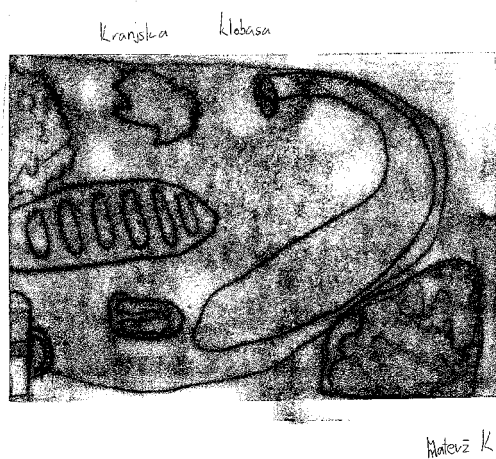
Iva Pirnat

Viktorija Arko

Lovro Jalovec

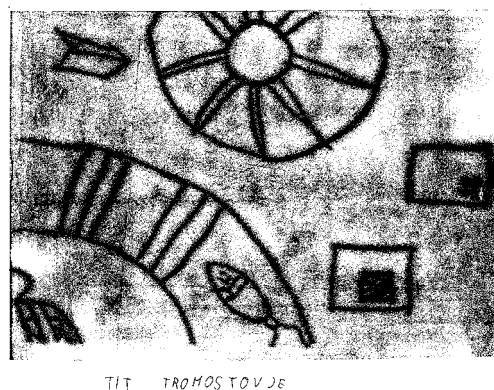
Matevž Kadunec

Patrik Preželj

Mark Jaklič

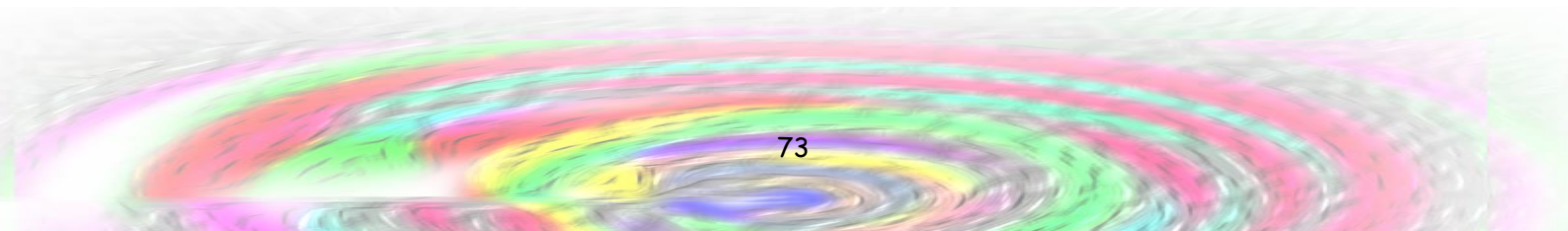
Tit Vidmar

Nuša Košir

6.a

POMLAD

Pomlad je že prišla,
mrzlina je odšla.
Sonce nas že toplo greje
in vse okrog se smeje.

Rožica je zacvetela,
vejica ozelenela.
Ptica na vejici že poje,
pomladno pesem nam zapoje.

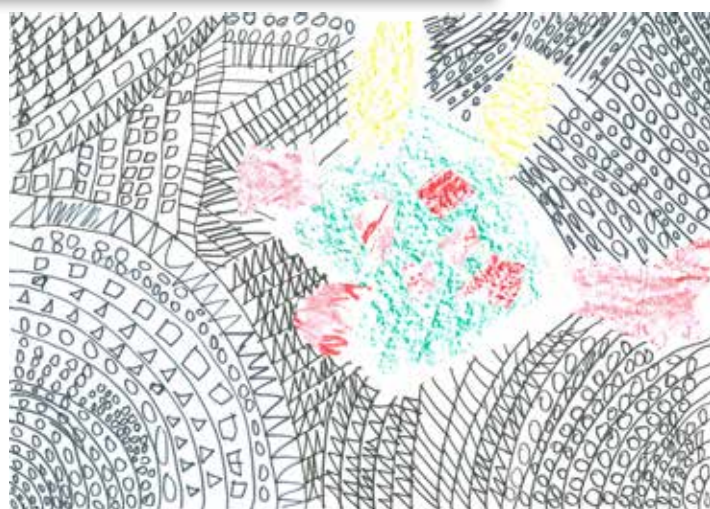
Potok med kamni teče,
narava se smeje.
Metulji krila razpirajo,
čebele med nabirajo.

Pomlad je prinesla ta smeh in veselje,
izpolnila nam je vse želje.
Saj narava znova zaživi
in res vsak se jo veseli.

Tinkara Rus

Dante Vesel

Nejc Zal Mohorič

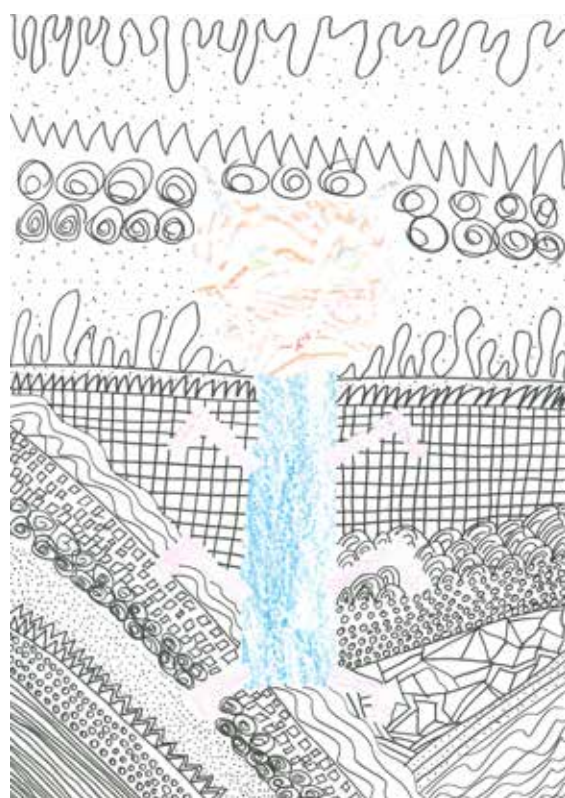
MOJA KMETIJA

Sem Ula z domače kmetije,
kjer srce z naravo bije,
kjer zjutraj petelin me zbudi,
ko naš traktor Zetor po polju že drvi.

V hlevu rada pomagam, kjer krave stojijo,
v kurniku kokoši kokodakajo, ko zrnje dobijo.
Kobila mirno rezgeta, ko ji korenje dam,
vesela je ob meni, ko stojiva tam.

Najraje pa z dvema kozličkoma se igram,
skačeta veselo, jaz pa se jima smehljam.
Z nami psička Inti teče
in vsi smo polni sreče.

Ula Šilc

Ula Šilc

SONČEN DAN

Sonce se zjutraj zbudi
in pomane si oči.
Potem še ptiček prileti
in češnjo z veje dobi.

Sonce sije nad goro,
mavrica je čez nebo.
Rožice spomladi že cvetijo,
vejice se lomijo in trpijo.

Mucka na oknu sedi
in za repom se podi.
Deklica se zasmеji,
sonček pomežikne ji v oči.

Ko počasi se stemni
in v vasici se umiri,
vse živali se umirijo,
mogoče kmalu tudi zaspijo.

Franja Žagar

PRIJATELJSTVO

Ko zunaj sonce močno sije,
se najin smeh v zraku vije.
Skupaj hodiva po poti,
nihče naju ne zmoti.

Ko pa pride sivi dež,
ti k meni vedno greš.
Roko mi podaš v dlan,
da mi polepšaš težek dan.

Prijateljstvo je kot zaklad,
ki ga ima prav vsak rad.
Zvestoba naju združuje,
najino vez utrjuje.

Tia Levstek

V ŠOLI

V šoli vedno se učimo
in kaj lepega naredimo.
Ko učiteljica govori,
radi klepetamo vsi.

Ko snov pišemo,
radi zdraven tudi kaj narišemo.
Če v šoli nismo vsi,
učiteljica vpraša: „Koga ni?“

Ko po skupinah delamo,
radi tudi k drugi skupini pogledamo.
Ko pouka konec je,
vsi učenci veselimo se.

Neja Žgajnar

Ela Mihelič

Tija Knavs

SREDI DNEVA

V tišini jutra sonce vzide,
megla počasi se razkrije,
ptica nežno zapoje v zrak,
nov dan prinese svež korak.

Med drevjem veter šepeta,
skrivnosti starega sveta,
listje pleše v ritmu dni,
čas naprej brez sledi beži.

Ko zvečer se dan poslovijo,
nebo v zlato se obarvi,
zvezde tiho zažarijo,
sanje v noč nas pospremijo.

Melina Okič

ROLANJE

Z Nastjo skupaj rolava,
skupaj tudi padava.
Nastji se je odpeljalo,
meni pa se je zmešalo.

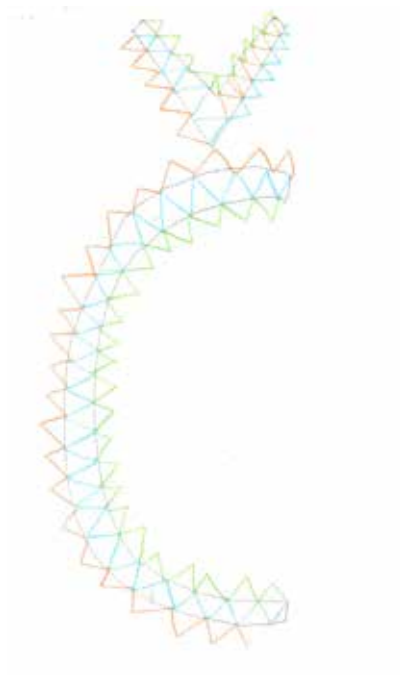
Potem pa pride še Sofija,
ki z rolerji zelo razbija.
Sofija pade na tla,
ko ustane pa je umazana.

Nastji zlomi se kolešček,
na tla pa pade tudi oklešček.
Danes ostale smo doma,
jutri bom z njima spet rolat šla.

Mija Pogorelc

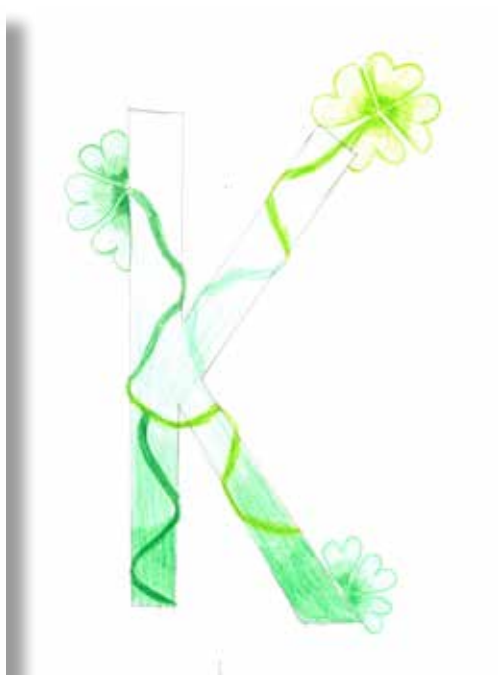
Anaja Levstek

Črt Kovačič

Franja Žagar

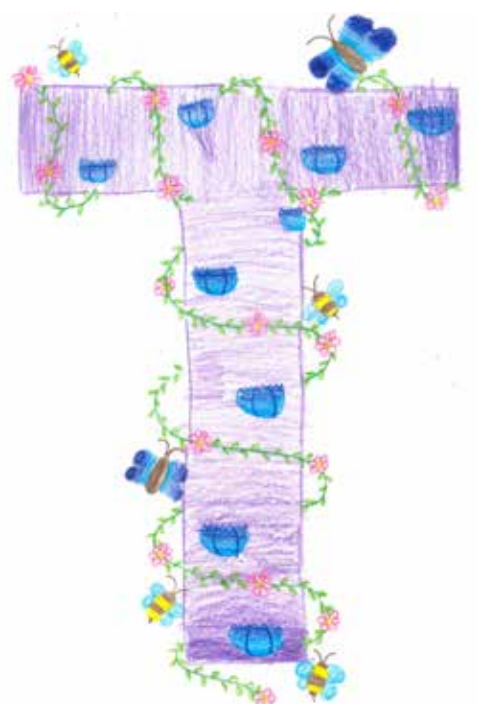
Kim Ruparčič

Ela Mihelič

Laris Čuskić

Tinkara Rus

6.b

Eva Fajdiga

NAŠ VESELI DAN!

Sonce na nebu sije,
ptiček na veji glasno zavije.
Vsak, ki ga sliši, se hitro zasmije.

V šoli se skupaj učimo,
pišemo, beremo, včasih zaspimo,
a znanje si v glavo prav vsi naložimo.

Ko pa domov se veseli vrnemo,
na igrišče stečemo
in se do večera skupaj igramo.

Eva Krže

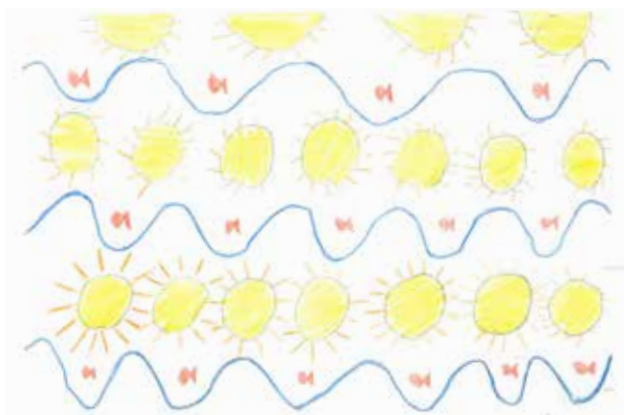
SANJE

Ko se zmrači,
v soju luči,
takrat se ljudje odpravijo spat,
hitijo, hitijo se v sanje igrat.

Stopijo zdaj v čisto drug svet,
ta je začaran, drugačen,
včasih tudi mračen,
je čaroben naš planet.

Vsake sanje so naše želje,
prav vsaka želimo, da se zgodi,
prav vsaka nas v čaroben svet popelje,
prav vsaka v nas nekoč zaživi.

Eva Fajdiga

Ažbe Starc

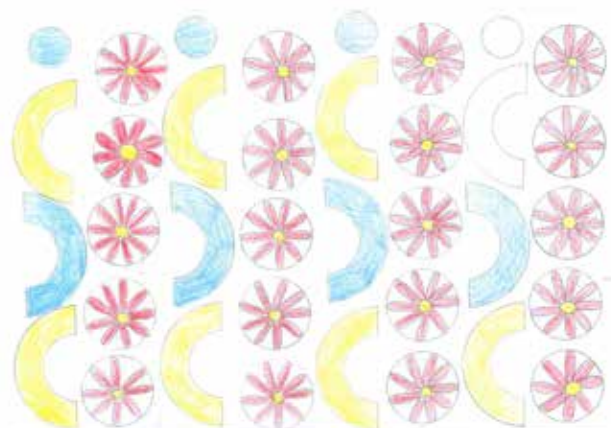
MORJE

Gledam razburkano morje,
kako valovi,
pljuska in glasno šumi,
tudi jaz postanem boljše volje.

Iz daljave prileti galeb,
kroži nad morjem.
Jaz pa si zapojem
in grem na potep.

Hodim po peščeni obali,
lovim tople žarke,
opazujem ribiške barke.
V bližnjem lokalu se ustavim na kavi.

Julija Marolt

Julija Marolt

ČRKA Š

Črka Š najboljša je,
Pameti ima za vse.
Šteje, šiva, škarje ima,
Rada pleše ča-ča-ča.

Še v Švico je odšla,
Tam koncert je videla.
Do koncerta je prišla
In si pela tralala.

Tam vesela je bila,
Močno se je zabavala.

Žana in Brina Zbačnik

Sara Kraševac

SLOVENŠČINA

Že v prvem razredu na urniku
prva v vrsti slovenščina stoji.
Kaj bomo se tu učili,
vsakega učenca res skrbi.

Prve črke, ločila, kar cel pravopis,
učiteljica bi rada v glavo nam vbila,
saj to je popotnica za vsak poklic.

Pravljice, pesmice in vsaka rima,
učiteljico navdihuje, nas pa ne zanima.
Kdor pridno se uči,
znanja veliko pridobi.
Kdor pa ne,
pa cveke nabirati začne.

Evelin Arko

Ema Ogrinc

PESEM

Učiteljica nam naroči,
naj pesem napišemo mi,
a meni se ne mudi,
saj hitro napišem stvari.

A ideje nobene več ni,
saj mislim na tisoč reči.
Zdaj me že rahlo skrbi,
kaj bo, če pesmice ni?

Tedaj pa se mi posveti.
komu mar, če ideje ni?
Pišem, da se kar kadi,
kup nesmislov in stvari.

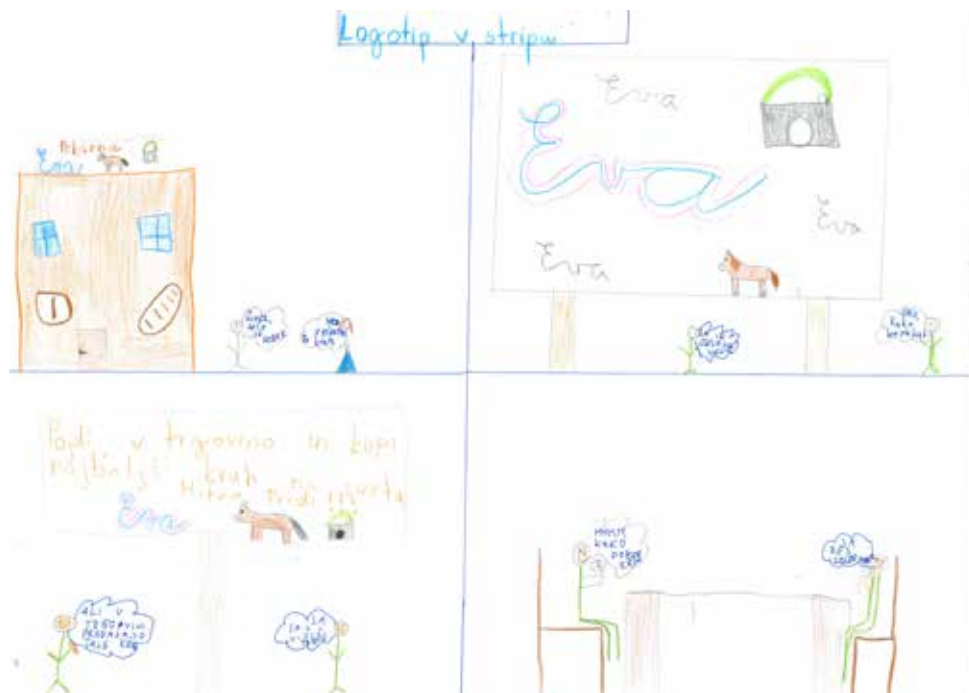
Sara Krašovec

Hana Oražem

Kaja Rus Mihelič

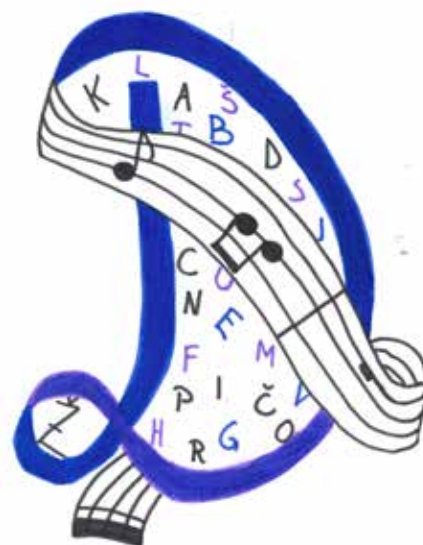
Eva Krže

Nadja Čampa

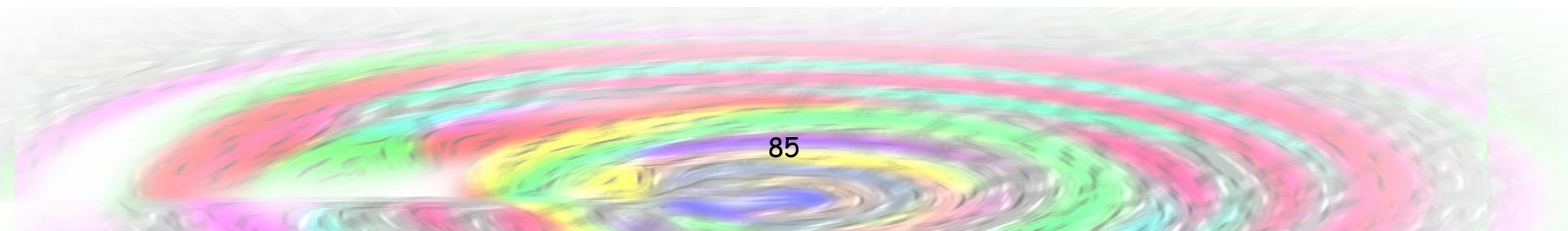
Hana Oražem

Dolores Žabkar

Predmetna stopnja (7. r – 9. r)

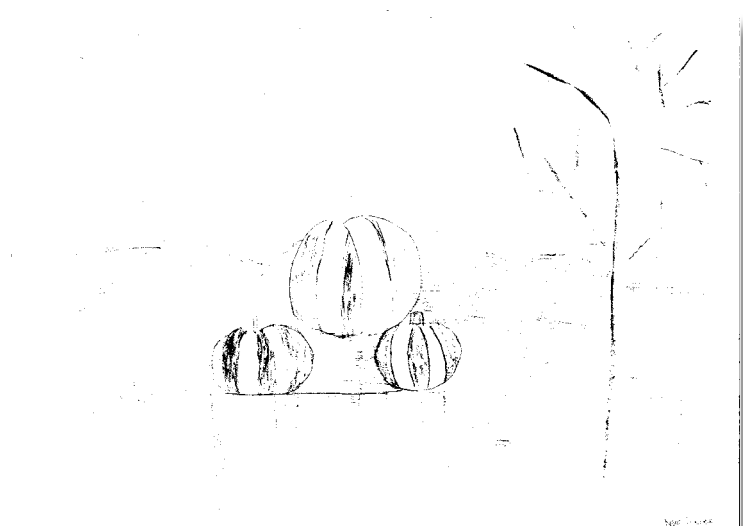

Mija Pirc, 7.a

Oskar Žagar, 7.a

Neja Levstek, 7.a

Maj Andoljšek, 7.a

Zala Marolt, 7.a

Mija Pirc, 7.a

Adam Anić, 7.a

Lana Gornik, 7.a

Julija Hegeduš, 7.a

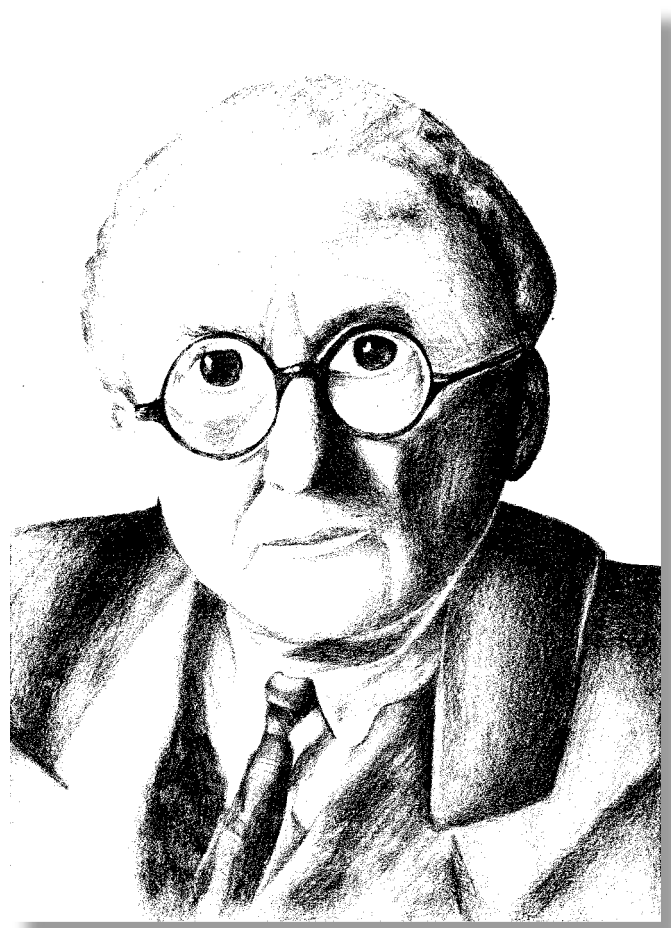
Julija Hegeduš, 7.a

Lana Gornik, 7.a

Hana Adamič, 8.a

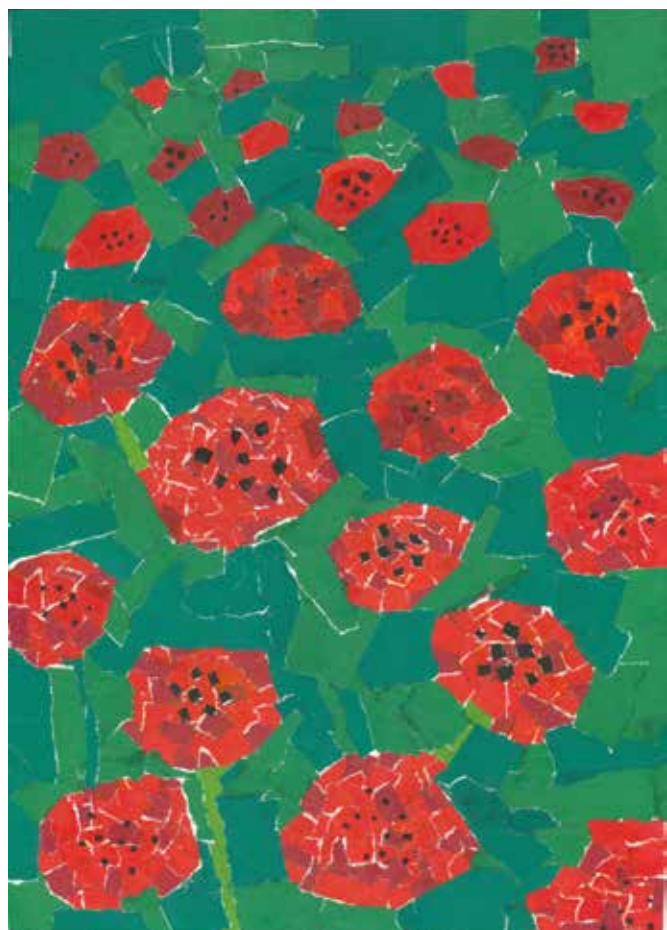
Lara Fajdiga, 8.a

Ava Vidmar, 8.a

Tajda Pucelj 8.a

Tisa Lavrič, 8.a

Lara Fajdiga, 8.a

Hana Adamič, 8.a

Hana Adamič, 8.a

Neža Mihelič, 8.a

Jakob Rus, 8.b

Neli Grebenc, 8.b

Jakob Perovšek, 8.b

Zala Perušek, 8.b

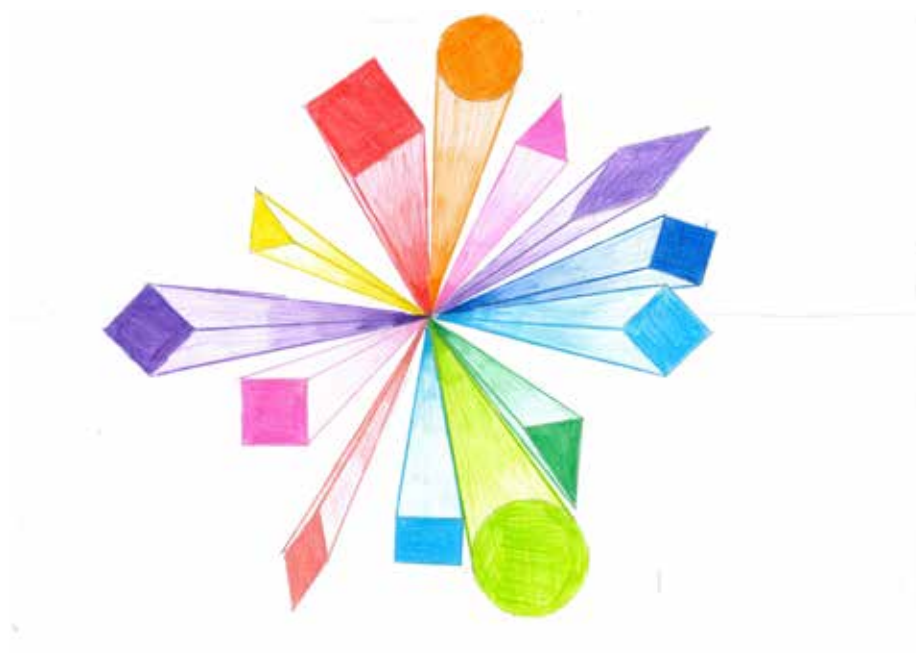
Lana Benčina Pintar, 9.a

Nika Zbačnik, 9.a

Maj Putre, 9.a

Anela Kuduzović, 9.a

Ota Mohorič, 9.a

Maj Putre, 9.a

ŠOLARSKA

Od sedme do ene,
od sedme do ene,
so vse možne ocene,
v šoli pridobljene,
od sedme do ene,
učiteljice zatežene,
po hodniku nas lovijo
in se za nami jezijo.

Ko malico dobimo,
se jo razveselimo
in se vanjo zapodimo.
Vendar časa je bolj malo,
saj zvonjenje nas bo pregnalo
in nekaj malice bo ostalo.

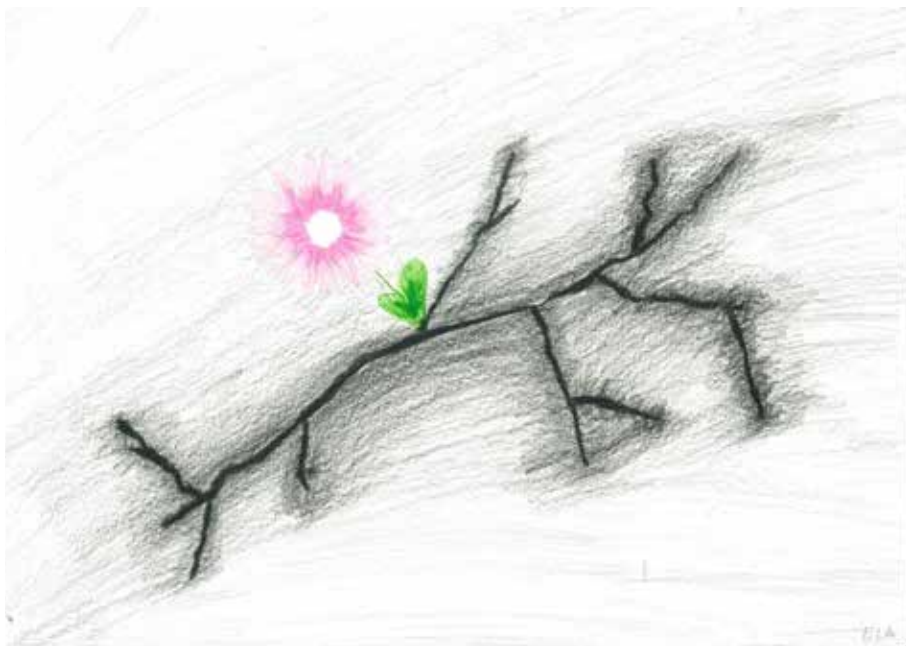
Od sedme do ene,
od sedme do ene,
med odmorom na hodniku sedimo
in se glasno smejimo.
Vsako uro poln koš informacij pridobimo,
da se kaj novega naučimo.

Od sedme do ene,
od sedme do ene,
kreda po tabli poje,
mi pa z mislimi drugam odletimo
in se odmora spet veselimo.
Ko zadnjo uro zvonec zazvoni,
se domov veselo vračamo mi.

Neža Marolt in Ela Lavrič, 9. b.

Nejka Gačnik, 9.b

Ela Lavrič, 9.b

Nejc Jaklič, 9.b

Gal Modic, 9.b

Kristina Škulj, 9.b

Impresionizem je začel

spreminjati svet umetnosti

sodelujte v nagradni igri

PRIJETEN AMBIENT

Velika izbira

nešteto možnosti.

Mesec, ki se dela norca iz vremena

Super ponudba

IZA PIRC, 9A

OGLEDALO

se vrti okoli Lune kot utrinek

slovenske, naše človeškosti.

Pot do

Izkušeni

Super

dni

vodi

DO

naše

radovednosti.

Mija Cvar, Nika Zbačnik in Manca Štupica

Ker mi je mar

za

Sočno.

Hrustljivo.

Skrbno izbrano.

ponudbo

Ker mi je mar

za

dva milijona

rož

Ker mi je mar

za

Dušo

ki

je mlada

Ker mi je mar

Vrček piva

ps.

MINISTER ZA ZDRAVJE OPREDELJA: "PREKOTIHOVNO PIJEJE ALKOHOLA ŠKODLJIVO ZDRAVJU"

Ker mi je mar

Ker mi je mar

Monika Bačnik, Zala 9.a

VEČJI

KOZARCI

Slovenske vode

ni so vedno najboljše ZA znižanje holesterola

TO NAJ te NE MOTIVIRA

S A J ni TOP IZBIRA

VČASIH BI KAR zapel

da BI BIL SPEŠNI vesel

NEJC JAKLIČ, ŽAN MODIC 9.B

Moderne bombončke

sladoled, torte in

drugo sladkor prazničnica

le za užitek

in moč,

sladica vrhunska SLAŠČICA črna

Splača se.

NEŽA MAROLT, FLA / AVRIČ, 9.B

IZ DEŽELE CVIČKA

POSLOVILI SO SE

CELJSKI GROFI

Še nekaj let strahu pred

KROFI

Položila
ga je kot
bi bil to
njen prvi
parket.

Premalo denarja

Za Super

pa KET

le burek

DANES

zjutraj in zvečer.

SA MO

ZA

MOJO

hčer

Miha Oblak, Gal Modic 9.b

močno

Zgradi svoje sanje

za največje tekme

BOJ V TEMI

Sem in tja

Odličen začetek

Naš okus

MOJ AVTO

Anela in Lana, 9. a

Popravni izpit Janeza Janše

UČINKOVITA
REŠITEV

za

Jankovićeve obljube

JE

Priznanje za sporazum, ki visi v zraku

SPREMLJALO

JE

SLABO VREME

V SPOMIN

Zaposlitve

-denar

Zamenjan čez noč.

Novica

se je izkazala za lažno

antropolog

-Zoran

na prelomnici

Fantje, 9. a

Ni vsak

—

DA

Ljubi svojega
bližnjega v
okviru danih
možnosti.

Nikoli nam
ni prav

Ko gozd zaspi,

S a

j

se sova zbudi

za

dober

spanec

bo

na lepše na morju

Prvomajske počitnice

so

Na Lovrencu

kjer encijan
vabi

Julija Pahulje, Naja Kosir 9. b

IMAMO

VSE, ČESAR NISTE LETOS PREBRALI

IN

Ker mi je mar

za dober piknik.

IZ DOLINE SOČE .

ZAČELA SE JE 16. SEZONA NLB WHEEL LIGE V KOŠARKI

Ki

Je

SPREMLJATE

VSAK TOREK

IN

VSAKO SREDO

NA

Veliki televizorji

si

Rešitve

Resda ločujemo, kot Dolžnost, čast

in privilegij

ve

NDar

nas

Evropa znova prehiteva.

Luka Zabukovec, Kristina Škuli, 9. b

Za rojstni dan je prejel

Hit tedna, Prezrti koromač, saj se Splača.

Ajdovska deklica ni

izginila temveč pada kot kamen.

Ropar je okradel

alpsko Saj nima denarja

NEJKA GAČNIK, ŠPELA KOŠNIR, 9.b

ČLOVEK • Muha

8887 KLOSKA

Niacintni ara kakor nekakšna NARAVA

ali veš? BELO IN ČRNO VINO,

zvezda Spomincica

MULC JURČEK Kot

modro rožico ki išče oporo

SOK, MOŠT, OKUSNE, ZDRAVE trupene

In nekega dne poleti. Muha makro + mikroboi sobi

Ti, ki imaš vse budnosti, pakno (ubecni), umetljenja

Čim več sonca SEPTEMBRA SE POSLOVIMO OD POLETJA

dinu misla VITKA ISKRICA lepocet med poči

če lepo skrbimo zanje. i. Marijo moč je -

KIS

POJDI TA Z MANO, KAR DVA LEPO TCA IMAMO. »IN HVALA BOGU ZATE!« SE JE SMEJALA

Karitas

LANA B. in ZALA CVAR 9.A

Od torka do četrta, se Splača Super vikend.

se Splača druženje k sladici ali pa jo Žar

začni ga DANES NEKAJ JUTRI,

IN NEKAJ CEL TEDEN.

ponudba se Splača Od četrta do petka

NEKAJ MESECEV za druženje

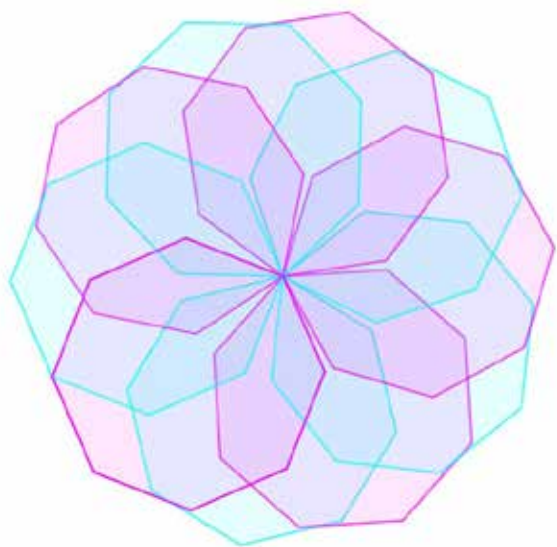
je IZBIRA KI POPOLN

VIKEND MOTIVIRA

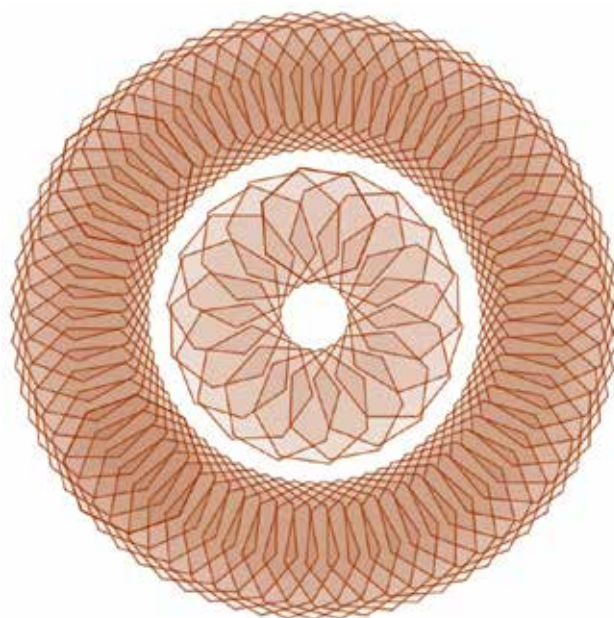
Ota Mekin, Kiana Lusin, 9.b

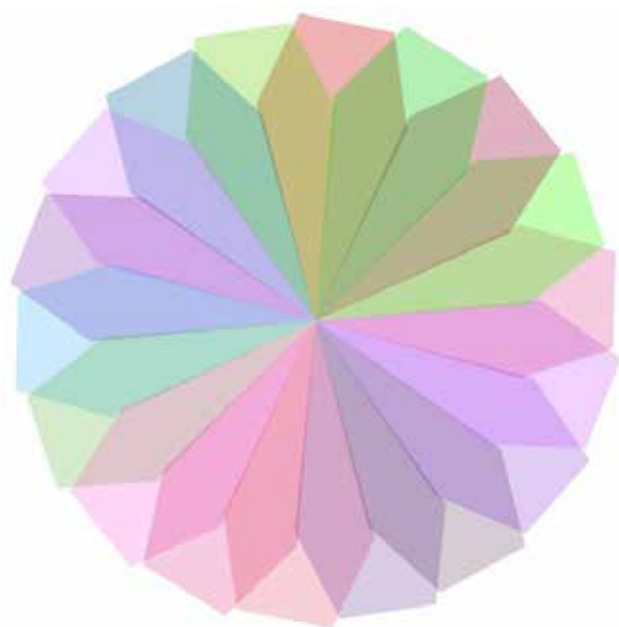
Matematične delavnice 7. razred

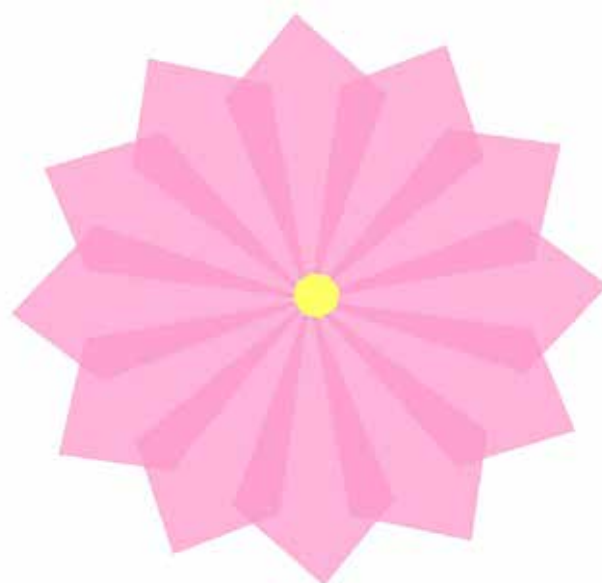
Zala Marolt

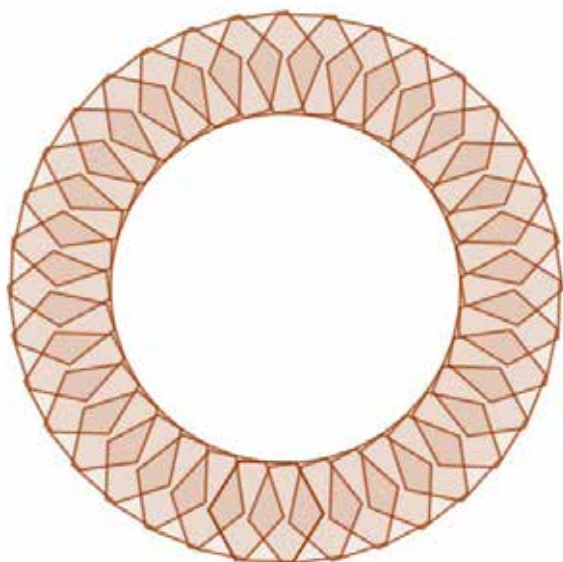
Adam Anić

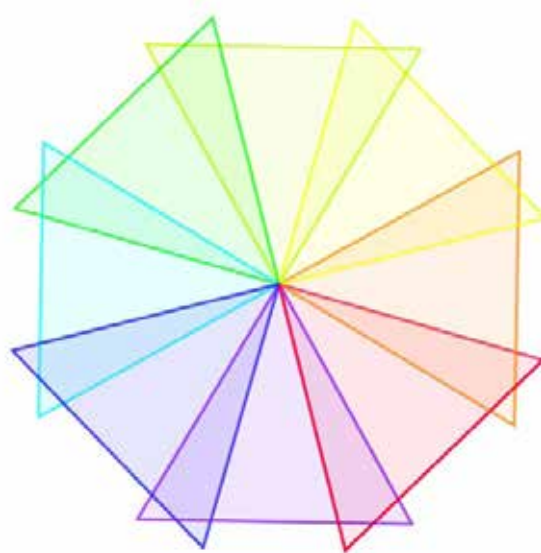
Enej Hočevan

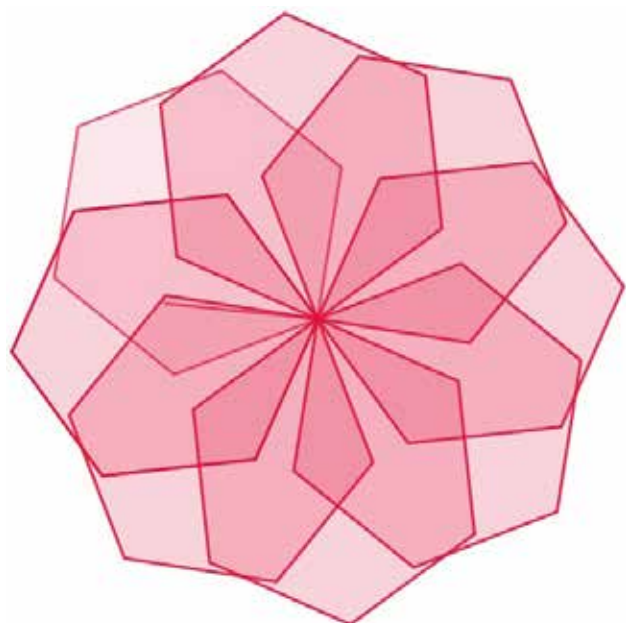
Lana Gornik

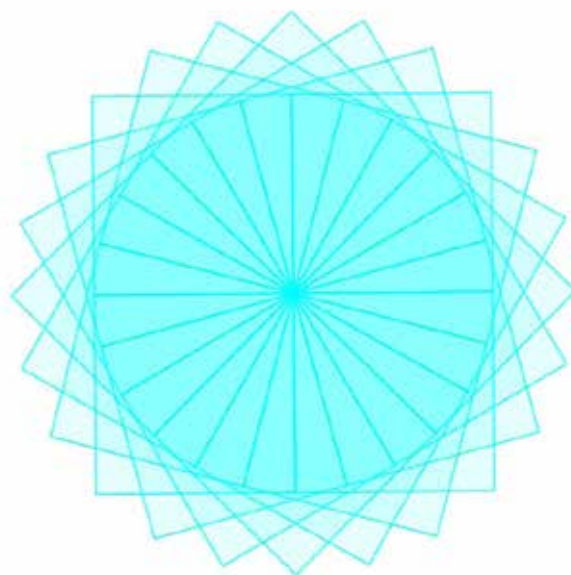
Gašper Mohorič

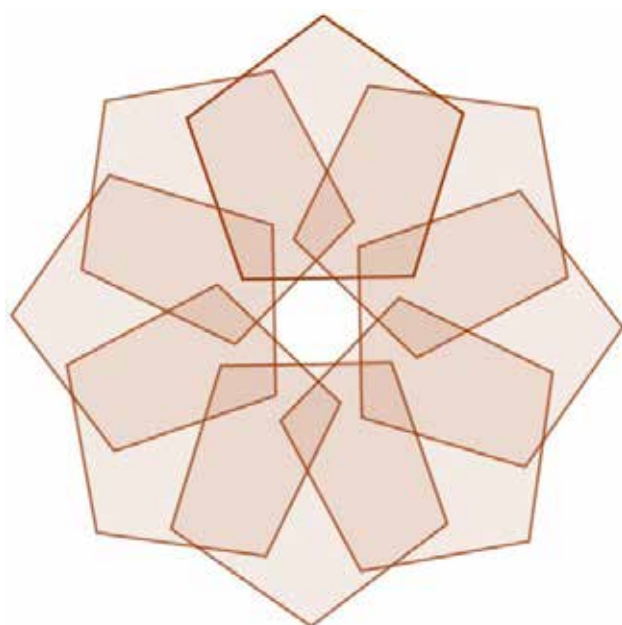
Sara Košir

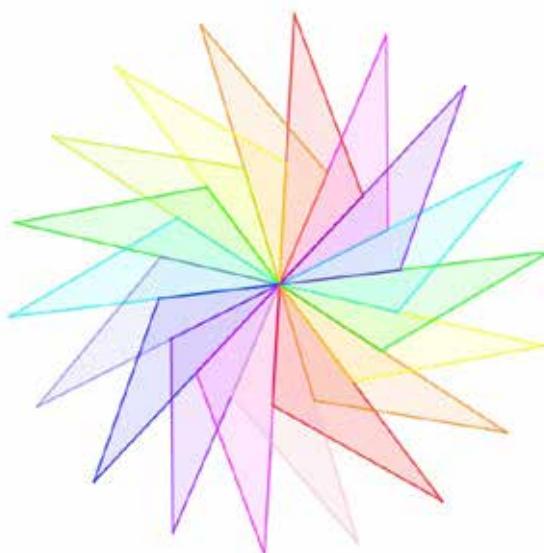
Lara Modic

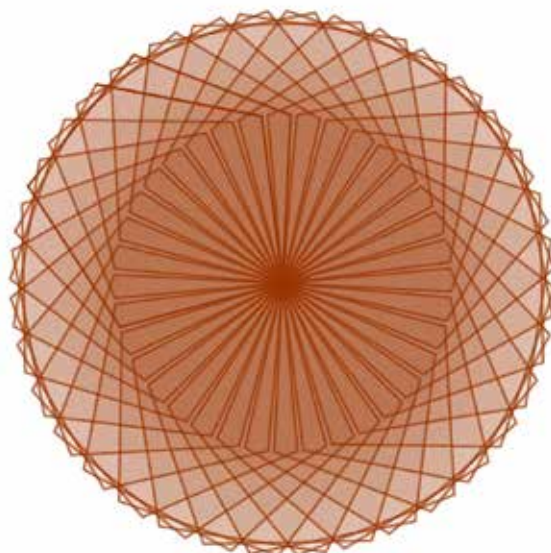
Maj Andoljšek

Lovro Turk

Zala Marolt

Luka Lavrič

Mentorica: Anja Klavs Voštić

